

የክርስቶስ መንፎስ

ትርጉም፡- በወሰንሰገድ አሰፋ

ራአይ አሳታሚ

አዲስ አበባ 2009 ዓ/ም

ይህ "የክርስቶስ መንፈስ"
በሚል ርእስ የተዘጋጀው መጽሐፍ
The Spirit of Christ

by Andrew Murray
የሚለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ትርጉም ነው።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተመለከቱት ጥቅሶች የተወሰዱት
 ከቀ.ጌ.ት (የ1954 ዓ/ም) መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

ራላይ አሳታሚ ©2009 ዓ/ም የአሳታሚው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው።
 Copy Right ©2017 Raey Publishers PLC. All Rights Reserved.

ይህንን መጽሐፍ ያለ ስላታሟው ፈቃድ ማባዛት ወይም
አንደገና ማሳተም በሕግ የተከሰከሰ ነው።

ማሳሰቢያ፡- በዚህ መጽሐፍ የክርስቶስ መንፈስ እንደ ጸሐፊው አጠቃቀም መንፈስ
 ቅዱስ እንዳንደም መንፈስ በሚል ተተርጉሞአል። የሰው መንፈስ "የሰው"
 አየተባለ ተለይቷል።

የመጀመሪያ አትም 2009

ራላይ አሳታሚ
የፖ. ሳ. ቁ 2332
አዲስ አበባ

RPTR - 49 - 3M

ማውጫ

1. አዲስ መንፈስና የእግዚአብሔር መንፈስ.....	2
2. የእግዚአብሔር መንፈስና ታዛዥነትህ.....	10
3. መንፈስን መጠባበቅ.....	16
4. መንፈስ ይመላባችሁ.....	22
5. የመንፈስ ጥምቀት.....	30
6. መለኮታዊ መፍሰስ.....	38
7. ሰሕይወትህ ያለ ኃይል.....	46
8. በመንፈስ ማምለክ.....	54
9. መንፈስ ሕይወትን ይለጣል.....	62
10. የከበረው የኢየሱስ መንፈስ.....	70
11. በውስጥ የሚኖረው አጽናኝ.....	78
12. መንፈስን እንዴት እንወቅ.....	84
13. ልንኖርበት የሚገባ እውነት.....	90
14. የመንፈስ ስጦታ.....	96
15. ክርስቶስን ማክበር.....	102
16. ዓለምን ከኅጢአት ማዳን.....	110
17. የወንጌል ስርጭት - ልትሳተፍ ትችላለህ.....	118
18. ነጻ መውጣት!.....	124
19. የእግዚአብሔር ልጅ መሆን.....	136
20. የጸሎት ሕይወትህን ማነሳሳት.....	142
21. መንፈስ ቅዱስና ሕሊናህ.....	148
22. ጥበብን ማግኘት.....	156
23. መንፈስና ሥጋ.....	164
24. መንፈሳዊ ነህ ወይስ ሥጋዊ?.....	172
25. የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ናችሁ.....	180
26. መንፈስን በእምነት ተቀበል.....	186
27. የፍቅር መንፈስ.....	192
28. የመንፈስ አንድነት.....	200

ምዕራፍ 1

አዲስ መንፈስ እና የእግዚአብሔር መንፈስ

"አዲስም ልብ አሰጣችኋለሁ፤ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ፤ . . . መንፈሴንም በውስጣችሁ አኖራለሁ" (ሕዝ 36፡ 26፣ 27)

እግዚአብሔር ራሱን በሁለት ታላላቅ ኪዳኖች ገልጧል። በብሉይ ኪዳን የተስፋው ቃልና መዘጋጀቱ አሰን፤ በአዲሱ ኪዳን ደግሞ፤ የተስፋው ቃል መፈጸምና መውረሱ አሰን። የእግዚአብሔር መንፈስ ሁስት ሥራዎች በሁስቱም ኪዳኖች ውስጥ አሉ።

በብሉይ ኪዳን፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በተስፋዎቹ ጊዜያትና መንገዶች በሰዎች ላይ እየወረደ በእነርሱ ላይ ሆኖ ሥራውን ይፈጽም ነበር። በአዲሱ ኪዳን ደግሞ፤ መንፈስ ቅዱስ በወንዶችና በሴቶች ውስጥ በመግባት፤ በውስጣቸው እየኖረ ሥራውን ክውስጥ ሆኖ ይሠራል። በቀደመው ኪዳን፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ሁሉን ቻይና ቅዱስ ሆኖ ተገልጦልናል። በኋለኛው ኪዳን ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ አባት መንፈስ ሆኖ ተገልጦልናል።

ሁለት አጥፍ በረከት

የብሉይ ኪዳን ዘመን በመጠናቀቁ ምክንያት በአዲስ ኪዳን ውስጥ የሚደረግ ዝግጅት አይኖርም ብሰን ማስብ የሰብንም። በብሉይ ኪዳን ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣቸው እንዲኖር በቅዱስ መጠበቅ ውስጥ ሆነው ይጠበቁ እንደነበር ሁሉ፤ በአዲሱ ኪዳንም ይህን ጣምራ ሥራውን መጠበቁ ይቀጥላል። እሁን በዚህ ጊዜ ያለ እማኝ እንኳ በአውቀትና በአምነት መጉደል (ማጣት) ምክንያት የመንፈስን ሥራ

በብሉይ ኪዳን ጊዜ ከነበረው በጥቂቱ ብቻ በተሻለ መንገድ ሊቀበል ይችላል።

በእርግጥ በውስጣችን የሚኖረው መንፈስ ለሁሉም የእግዚአብሔር ልጆች ተሰጥቷል። ይሁን እንጂ፤ የአንተ ልምምድ ከተስፋው ቃል ከገሚሱ (ዳግም ሰንወሰድ ከተሰጠን አዲስ መንፈስ) ትንሽ ባሰፈ መልክ የሆነና ስለራሱ ስለ እግዚአብሔር መንፈስ ያለ እውቀት እዚህ ግባ በሚባል ደረጃም ላይሆን ይችላል። ንጢአትን የመኮነንና ወደ ንስሃና ወደ አዲስ ሕይወት የሚመራን የመንፈሱ ሥራ እንደ ዝግጅት ነው። የመንፈሱ ስጦታ ልዩ ክብር እግዚአብሔር አብንና እግዚአብሔር ወልድን ለመግለጥ በእማኙ ልብ ውስጥ በመስኮትነት መኖሩ ነው። ክርስቲያኖች ይህንን ቢረዱና ቢያሰቡ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ የተዘጋጀላቸውን መሰሉ በረከት መቀበል ይችላሉ።

በሕዝቅኤል ቃል ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ እጥፍ በረከት በሚያስደንቅ መልክ ተቀምጦ እናገኛለን። “አዲስም” መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ”- ይህ በእግዚአብሔር መንፈስ ሥራ ስለሚታደሰውና ሕይወት ስለሚዘፋው የሰው መንፈስ የተነገረ ነው። ይህም ከሆነ በኋላ ሁለተኛው በረከት ይከተላል። በዚያ በአዲሱ መንፈስ ውስጥ አንዲኖር “መንፈሴንም በውስጣችሁ አኖራለሁ” የሚሰው ነው። እግዚአብሔር ሊኖር ሊፈልግ መኖሪያ ስፍራ እንዲኖረው ይፈልጋል። በአዳም ውስጥ የሕይወትን መንፈስ አፍ ከማለቱ በፊት የአዳም አካል መበጀት ነበረበት። እግዚአብሔር ወርዶ ወደ ማደሪያው ከመግባቱ በፊት፤ በእስራኤል ሕዝብ ዘንድ ድንኳንና ቤተ-መቅደሱ ተሠርቶ መጠናቀቅ ነበረበት። ልክ እንዲሁ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን ገብቶ ይኖር ዘንድ፤ አዲስ ልብና አዲስ መንፈስ አስቀድሞ ተሰጥቶናል።

ዳዊት በመዝሙር 51:10 ላይ “እነቱ - ገጽሕ ልብን ፍጠርልኝ፤ የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድስ” ሲል ጸልዮአል። ቀጥሎም (በቁጥር 11 ላይ) “ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ” ይላል። ኢየሱስም “ከመንፈስ የተወሰደ መንፈስ ነው” ብሏል (ዮሐ 3:6)። ይህም፤ መስኮታዊው መንፈስ በሰው ውስጥ ላለው አዲስ መንፈስ አባት መሆኑን

ያመለክተናል። በርሜ 8:16 ላይ ሁሉም ተሰይተው ተቀምጠዋል። “የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ (የእግዚአብሔር መንፈስ) ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመስክራል”። የእኛ መንፈስ የታደሰ፤ ዳግም የተወሰደ መንፈስ ነው። የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ በውስጣችን የሚኖር ነው፤ ይሁን እንጂ የሚመስክርና በእኛ መንፈስ ውስጥ የሚኖር መሆኑ በራሱ ተሰይቶ ሊታይ ይገባል።

እንዲህ ሰይቶ ማየት የሚረዳን ዳግም በመወሰድና የመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን በመኖር መካከል ያለውን ግንኙነት ለመረዳት ነው። ዳግም ውልደት - መንፈስ ቅዱስ ንጢአትን በመኮነን፤ ወደ ንስሃ እንድናመራና በክርስቶስ እንድናምን በማድረግ የሚያካፍሉን አዲስ ማንነት/ፍጥረትነት ነው። በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት፤ እግዚአብሔር ፡- “አዲስም” መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ” ብሎ የተናገረውን ቃሉን ይፈጽማል። እማኙም የእግዚአብሔር ልጅ ይሆናል - መንፈሱ ይኖርበት ዘንድም የተዘጋጀ ቤተ-መቅደስ ይሆናል።

ሁለተኛውም የተስፋ ቃል በእምነት አማካኝነት ልክ እንደ መጀመሪያው መፈጸም በእርግጠኝነት ይፈጸማል። እማኙ ዳግም በመወሰዱና በመንፈሱ መታደስ ላይ ብቻ የሚያተኩር ከሆነ፤ አርሱ ያገኝ ዘንድ ወደ ተዘጋጀለት የደሰታና የመበርታት ሕይወት ሲደርስ አይችልም። ከአዲስ ማንነት/ፍጥረትነት በላይ የተሻለ ነገር አንዳል የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል ሊቀበል ያስፈልገዋል።

የእግዚአብሔር አብና የእዚአብሔር ወልድ መንፈስ በውስጡ መኖር እንደሚችል ሲያውቅ፤ የሚጠበቀውን/ሰእርሱ ያሰውን/ የቅድስናና የበረከት ሕይወትን ይረዳል። ትልቁ መሻቱም መንፈስ ቅዱስን ፈጽሞ ለማወቅ ይሆናል። እማኙ መንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደሚሠራ እንዲሁም በውስጡ መኖሩን እንዴት ሊሰማመድና ወደ ክርስቶስ ሊቀርብ እንደሚችል የማወቅ ፍላጎት ያድርበታል።

የተስፋው ቃል መፈጸም

“እነኚህ የመለኮታዊው የተስፋ ቃል ሁለት ክፍሎች እንዴት ነው የሚፈጸሙት? የሚፈጸሙት በአንድ ጊዜ ነው ወይስ ተራ በተራ?” የሚል ጥያቄ ይነሳል። መልሱ በጣም ቀላል ነው። ከእግዚአብሔር አንጻር ስናየው ሁለቱም ስጦታዎች በአንድ ላይ የሚሰጡ ናቸው። መንፈስ የተከፋፈለ አይደለም። መንፈሱን ሊሰጠን፣ እግዚአብሔር ራሱንም እስካንታፍን ነው የሚሰጠን።

በጴንጤቆስጤ ዕለት የሆነው በዚህ መንገድ ነው። በአንድ ቀን 3,000 ሰዎች ንስሃ ገብተውና አምነው አዲስ መንፈስ ተቀብለዋል። ከተጠመቁም በኋላ የእምነታቸው ማረጋገጫ የሆነውን የእግዚአብሔርን ማህተም - መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። በደቀ-መዛሙርቱ ቃል በኩል የእግዚአብሔር መንፈስ የብዙ ሰዎችን ልብና መንፈስ እየቀየረ በገይል ሥራውን ከወነ። በውስጣቸው በሚሠራው በዚህ አዲስ መንፈስ ገይል ሰዎች ያምኑና ንስሃ ይገቡ ነበር። ከዚያም በውስጣቸው ይኖር ዘንድ የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት ተቀበሉ።

ዛሬ ዛሬም የእግዚአብሔር መንፈስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በገይል የሚንቀሳቀስበት ጊዜያት አሉ፤ ሰዎች በሚድኑበት ቅጽበት በመንፈስ ቅዱስ ሲታተሙና በውስጣቸው በመንፈስ ሊሞሉ ይስተዋላል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሁለቱ የተስፋው ቃል ክፍሎች በቅርበት ያልተሳሰሩባቸው ሁኔታዎች አሉ። ፊሊጶስ ስብኳቸው ወደ ድነት/ድንገት/ በመጡት በስማሪያ አማኞች ላይ ይህ ተስተውሏል (የሐዋ 8:5-11 ን ይመልከቱ)። ጳውሎስ በኤፌሶን ባገኛቸው አማኞችም ላይ ይህ ሁኔታ ይታያል። (የሐዋ 19:1-6ን ይመልከቱ)። በእነሱም ላይ በሐዋርያቱ እንደሆነው ሆኗል። ሐዋርያቱ አዲስ ማንነትን ያገኙት ከጌታ መሞት በፊት ነበር፤ የመንፈሱ የተስፋ ቃል በእነርሱ ላይ የተፈጸመው ግን በጴንጤቆስጤ ዕለት ነው። ያኔ በነበረው ሁኔታ፣ የመንፈስ ሥራ በሁለት የተለያዩ መገልጦች የተከፋፈለ ነበር።

በሐዋርያቱ ላይ የሆነው አሁንም በእኛ ሊሆን ይችላል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው የመንፈሳዊ ሕይወት ደካማ ሊሆን፣ በውስጣችን የሚኖረው

መንፈስ ከቡር እውነት በልዩ ሁኔታ አይገለጥም፤ ስለ መንፈስ የሚኖረን እውቀትና ልምምድ በዳግም ውልደት ጊዜ በነበረበት መልክ ብቻ ይሆናል። የመንፈሱ በውስጣችን መኖር ሚስጥር ሆኖ ይቀራል። የክርስቶስ መንፈስ ስጦታ የቀረበልን፣ በእርሱ ዘንድ ባለ ሙላት ሁሉ ቢሆንም፣ አማኙ ሲያገኘውና ሊቀበለው የሚችለው እምነቱ (የአማኙ) ሊደርስ እስከሚችልበት ድረስ ብቻ ነው።

አጠቃላይ በሆነ መልኩ ስንመለከተው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ ጋር የሚተካክል እንደሆነ ተደርጎ እውቅና ሊሰጠው አይስተዋልም። አብና ወልድን የእውነት ልናውቅና ልንረዳ የምንችለው መለኮት በሆነው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው። ቤተ ክርስቲያን ውበትና በረከቷን የምታገኘው በመንፈስ ቅዱስ ነው።

በተሐድሶ /Reformation/ ወቅት፣ የሰው ጽድቅ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ባለው ተቀባይነት ላይ የተመሰረተ ነው ከሚለው የተሳሳተ መረዳት ቤተ ክርስቲያን ነጻ መውጣት ነበረባት። መለኮታዊ ጸጋ ያድናል የሚለው አስተምህሮ ተጠብቆ ሊያዝ የተገባው ነበር። ቤተ ክርስቲያን በዚህ መሠረት ላይ ልትገነባና አማኙ በውስጡ በሚኖረው በኢየሱስ መንፈስ የጸጋው ባለጠገነት ስርሱ /ለአማኙ/ ሊያደርግ ስላሰው ልታስተምር ይገባ ነበር። ከዚህ ይልቅ ግን ቤተ ክርስቲያን በተቀበለችውና በወንጌላውያን አብያተ-ክርስቲያናት ውስጥ ባሉ አማኞች ላይ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ የተገባውን ስፍራ ገና ወደፊት ይይዛል በሚል ትምህርት ተደላኳ ተቀምጣለች።

ከዚህ ብልህ ክርስቲያን ወጣት የንስሃ ቃል ጋር የሚስማሙ በርካታ ክርስቲያኖች አሉ። “የአብንና የወልድን ሥራ ተረድቻለሁ ብዬ አስባለሁ፤ በእነርሱም ሀሴት አደርጋለሁ፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ያለውን ድርሻ በጠራ መልኩ ልመለከት አልቻልኩም።” ሁሉም የእግዚአብሔር ልጆች ሁለቱንም የተስፋ ቃሎች መፈጸም ያረጋግጡ ዘንድ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መንፈሱን በገይል ያንቀሳቅስ ዘንድ ወደ እርሱ እንጸልይ። “አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ. . . . መንፈሴንም በውስጣችሁ አኖራለሁ” (ሕዝ 36: 26፣27)። በውስጣችን የሚኖረውን

መንፈስ ድንቅ በረከት መረዳት እንችላለን ዘንድና የውስጥ ማንነታችን የአብን ፍቅርና የኢየሱስን ጸጋ መሰሉ መገለጥ ለመቀበል ክፍት ይሆን ዘንድ እንጸልይ።

በውስጥ ያለ መንፈስ

“በውስጣችሁ!” “በውስጣችሁ!” ሁለቱ ደግመን የጻፍነው ይህ ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ ካሉ ቁልፍ ቃላት ውስጥ አንዱ ነው። ኤር 31:33 “ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ፤ በልባቸውም እጽፈዋለሁ” ይላል። ይቀጥልና በኤር 32:40 ላይ “ከእኔም ዘንድ ፈቀቅ እንዳይሉ መፈራቱን በልባቸው ውስጥ አኖራለሁ” ይላል።

እግዚአብሔር የሰውን ልብ የፈጠረው ለእርሱ መኖሪያ ይሆነው ዘንድ ነው። ኅብረት ግን ንብቶ አቆሽሸው። የእግዚአብሔር መንፈስ ይዞታውን መልሶ ለመውለድ ለአራት ሺ ዓመታት ሲሠራ ቆይቷል። በስተመጨረሻም በክርስቶስ የማዳን ሥራ ተፈጽሞ የእግዚአብሔር መንግሥት ተመሠረተ። ኢየሱስም፡- “የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳል” (ማቴ 12:28) እንዲሁም “የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላችሁ ናትና” (ሉቃ 17:21) ሊል ችሏል።

በሕግ ያልሆነው፣ ነገር ግን ከሕይወት የሆነው-- አዲሱ ኪዳን በውስጣችን ይፈጸም ዘንድ ልንፈልግ ይገባናል። የክርስቶስ መንፈስ ራሱ በውስጣችን ሆኖ የሕይወታችን ንይል ይሆናል። በእኛ ውስጥ ጥልቅ በሆነው ውስጠታችን ውስጥ ባለው የተሰወረ ስፍራ ሕጉ በውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ተጽፏል። አብና ወልደም አሁን የሚኖሩት በዚያ ውስጥ ነው።

በተሰጠኝ አዲስ መንፈስ፣ በእኔ ውስጥ የእግዚአብሔር ሥራ አለ። በተሰጠኝ የእግዚአብሔር መንፈስ ደግሞ፣ ራሱ እግዚአብሔር፣ በሕያው ማንነት፣ በውስጤ ይኖራል። ደህና ይካማ ሳለሁ፣ ሀብታም ቅደኛዬ እኖርበት ዘንድ በሰጠኝ ቤትና ሀብታሙ ቅደኛዬ ራሱ ከእኔ ጋር እየኖረ ፍላጎቴን ሁሉ በሚያሟላልኝ ኑሮ መካከል ያለው ልዩነት ይህ ነው። በቤቱና በነዋሪው መካከል የሚጣጣም ህብረት ሊኖር ያስፈልጋል። ይህን ቅዱስ እንግዳ /መንፈስ ቅዱስን/ የበሰጠ እያወቅሁት ስሄድ፣ እርሱን

በሚያስደስተው መልኩ ጥልቅ የውስጥ ማንነቱን ለእርሱ እያስዋብኩለት በላቀ መልኩ በፊቱ በፍርሃትና በክብር እስግዳለሁ።

መንፈስ ቅዱስ የእብና የወልድ ጥልቅ የውስጥ ማንነት ነው። የእኔ መንፈስ ደግሞ የእኔ ጥልቅ የውስጥ ማንነት ነው። መንፈስ ቅዱስ ይህንን ጥልቅ የውስጥ ማንነት በማይስ በውስጡ ይኖራል፣ ይኖራል። እናም ለኢየሱስ የሆነው ለእኔም ይሆናል - የማንነቱ ሕይወት ይሆናል። አባት ሆይ! የእንተ ቅዱስ መንፈስ በእኔ - በጥልቅ የውስጥ ማንነቱ ውስጥ ስለሚኖር አመሰግናለሁ! እያልኩ በቅዱስ ጥምናና ክብር በፊቱ ልስገድ።

ጸሎት

ጌታ ሆይ፣ አንዱ መሻቱ መንፈሴ ለመንፈሴህ የተገባ መኖሪያ ይሆን ዘንድ ይሁን። ቃልህ በቅዱስ እምነትና መጠባበቅ በተሰፋው ቃልህ ውስጥ ያለውን ሁሉ እንድፈልግና የእኔ እንዳይርግ ከፍ ከፍ ያድርገኝ። እባት ሆይ፣ የእንተ ቅዱስ መንፈስ ለሰሚኖር አመሰግናለሁ! የእርሱ በውስጤ መኖር ከአንተ ጋር ሕያው በሆነ ህብረትና ከጌታ ኢየሱስ በውስጤ መኖር ጋር በንይል ይሁን። የየዕለት ሥራዬ በውስጤ ባለው ቅዱስ መገኘቱ ፊት በጥልቅ ክብር ይሁን። አሜን።

ምዕራፍ 2

የእግዚአብሔር መንፈስና ታዛዥነትህ

“ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ። እኔም አብን እለምናለሁ፤ ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽኝ ይሰጣችኋል፤... የእውነት መንፈስ ነው፤”
ዮሐ 14፡15፤16፤17

“እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስ ምስክር ነው።”
ዮሐዋ 5፡32

መንፈስ ቅዱስ ታዛዦች እንዲያደርገን እንፈልጋለን። የመንፈስን ንጾል የምንጠማው ታዛዦች ባለመሆናችን ሆኖ ሳለ፤ ይሆንልን ዘንድ ግን አንሻለን። ታዲያ እዳኛችን ለምንድን ነው አብ ስጦታውን እንዲስጠንና እኛም እንድንቀበል መታዘዝን እንደ ቅድመ ሁኔታ ከእኛ የሚፈልግብን?

በብሉይና በአዲስ ኪዳን ያለውን የእግዚአብሔር መንፈስን አጥፍ መገለጥ ጎን ለጎን በማስቀመጥ የተመሰከተነውን የምናስታውስ ከሆነ ይህ ችግር ይፈታል። የእግዚአብሔር መንፈስ በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔርን እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ አባትነት ሊሆን ላለው ታላቅ መገለጥ መንገድን ሊያመቻች ነበር። በአዲስ ኪዳን የመለወጥና የአምነት መንፈስ ሆኖ በክርስቶስ ደቀ-መዛሙርት ውስጥ ሠርቷል። ደቀ-መዛሙርቱ ሊቀበሉ የነበረው የላቀ ነበር - የከበረው ኢየሱስን መንፈስ፤ ከላይ የሆነን ንጾል፤ የእርሱን ፍጹም የማዳን ልምምድ ነው።

ስለ መንፈሱ ሥራ ብዙም አውቀት በሌለበት ወይም በቤተ ክርስቲያንና በግለሰብ ውስጥ ያለው የእርሱ ንጾል ጉልህ ባልሆነበት ሁኔታ አማኞች መንፈሱ በውስጣቸው ከሚሠራው የዝግጅት ሥራ ውጪ ወደላቀ ልምምድ ውስጥ አይገቡም። ምንም እንኳ እርሱ በውስጣቸው ቢሆንም፤ በከበረው ጌታ መንፈስ ንጾል ልክ እያውቁትም።

አማኞች የክርስቶስን ትእዛዛት ሲጠብቁ፤ በወኪልነቱና በኢየሱስ ክብር ገላጭነቱ ልክ በሆነ በውስጥ በሚኖረው መንፈስ ወደ ላቀ ልምምድ ውስጥ

ይሻገራሉ። “ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ። እኔም አብን አለምናለሁ ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ እጽኖኝ ይለጣችኋል።”

አስፈላጊ ሁኔታዎች

ከአብ ጋር ያለውን ግንኙነት መጠበቅና በመታዘዝ በእርሱ ፍቅርና በእርሱ ሕይወት ውስጥ መኖር የቻለው የራሱ የእግዚአብሔር ልጅ ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን የተለወጠ ፍጹምና ማንነት መግለጥ የእርሱ ፈቃድ ነው። ወደ መለኮታዊ ህልውና ውስጥ መግባት የምንችለው እግዚአብሔር እንዳሻው እንዲቆጣጠረንና እንዲጠቀምብን ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ ስናቀርብ ብቻ ነው።

ኢየሱስ ያደረገው እንዲህ አልነበረምን? ለሠላሳ ዓመታት በቅዱስ ትሕትናና ታዛዥነት ከኖረ በኋላ “ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ይገባልና” (ማቴ 3:15) የሚል ራሱን ለጽድቅ ሥራ ሙሉ ለሙሉ ማቅረብን የሚገልጽ ቃል ተናገረ። ከዚያም ለህዝቡ ንጢአት ሲል በውኃ እንዲሁም በመንፈስ ተጠመቀ። መንፈስ የወረደበት ታዛዥ በመሆኑ ምክንያት ነው።

ኢየሱስ መታዘዝን በስቃይ ውስጥ ከተማረ በኋላ፣ ለመስቀል ሞት ታዛዥ በመሆን በደቀ-መዛሙርቱ ላይ ያፈሰሰባቸው በንድ ክእባቱ መንፈስን በድጋሚ ተቀበለ። “ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ብሎና የመንፈስ ቅዱስን የተሰፋ ቃል ከአብ ተቀብሎ ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው” (ዮሐን 2:33)። ለእካሉ (ለቤተ ክርስቲያን) ያለ የመንፈስ ሙሳት በመታዘዝ የሆነ ነው። ይህ የመንፈስ መውረድ ሕግ ለእያንዳንዱ የእካል ብልት የሚሠራ ነው። መታዘዝ ለመንፈስ ቅዱስ በውስጥ መኖር አስፈላጊ ቅድመ ሁኔታ ነው። “ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ”፤ እብም መንፈስን ይሰጣችኋል።

ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣው ለመንፈስ መውረድ መንገድን ሊያዘጋጅ ነው። ወይም ደግሞ በሌላ አገላለጽ፣ ሥጋ ሆኖ እየታየ መምጣቱ መለኮት በውስጣችን ለመኖር የሰጠንን የተሰፋ ቃል ለመፈጸም በማይታይ መልክ በመንፈስ በውስጥ ለመምጣት ዝግጅት ነው። በሥጋ የተገለጠውን ክርስቶስ ስንቀበለው፣ ስንወደውና ስንታዘዝው፣ በውስጣችን በመንፈስ የሆነ የጠበቀ መገለጥ ይሰጠናል። ደቀ-መዛሙርቱ ከኢየሱስ ጋር

የነበራቸው ቅርበት፣ በፍቅርና በመታዘዝ እንደ ጌታና ገዥ በግል መቀበላቸው በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቃቸው ዝግጅት ነበር።

ከሕሊናችን የሚወጣውን ድምፅ ስናደምጥና የኢየሱስን ትእዛዝ ለመጠበቅ ከልባችን ስንጥር፣ ለእርሱ ያለንን ፍቅር እናረጋግጣለን እንዲሁም ለመንፈሱ ሙሳት ልባችንን እናዘጋጃለን። ወደ እግዚአብሔር የምንመለከትና እርሱን የምንታዘዝው ከዚያ፣ ሙሉ ስጦታው እንደማይዘገይ እርግጠኛ ልንሆን እንችላለን።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመንፈሱ መገኘትና ሙሳት በጉልህ ላለመታየቱ ሁለት ዋና ዋና ምክንያቶች በእነዚህ የኢየሱስ ቃላት ውስጥ ተጠቁመዋል። የመንፈስ ሙሳት በፍቅር መታዘዝን ተከትሎ እንደሚመጣ አልተረዳንም። ሳይታዘዙ የመንፈስ ሙሳትን የሚጠብቁ ሰዎች በስህተት ውስጥ ናቸው። እንዲሁም መታዘዣችን በመንፈስ የመሞላታችን ምልክት ነው ብለው የሚያስቡ ሰዎችም ተሳስተዋል።

የበረከት ቁልፍ

መታዘዝ በመንፈስ መጠመቅን ሊቀድም ይገባል። መጥምቁ የሐንሰ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት የሚያጠምቀው እውነተኛው እጥማቂ ኢየሱስ እንደሆነ ሰብኳል። ኢየሱስ ደቀ-መዛሙርቱን ለመንፈሱ ጥምቀት እጩ አድርጓቸው ለሶስት ዓመታት አስልጥኗቸዋል። ከሁሉ አስቀድሞ ከእርሱ ጋር በግል እንዲጣበቁ አደረጋቸው። ሁሉን ነገር ለእርሱ ብለው እንዲተዉ አስተማራቸው። እርሱ ራሱን የእነርሱ ጌታና አስቃ አድርጎ በመጥራት እርሱ ያለውን እንዲያደርጉ አስተማራቸው። በመቀጠልም ወደ አባቱ ሊሄድ ባለበት ወቅት፣ ሌሎች መንፈሳዊ በረከቶችን ለመቀበል መታዘዝ እንደሚገባቸው ነግሯቸዋል።

መታዘዝ ለሚለው ቃል ክርስቶስ የሰጠው አጽንዖት በቤተ ክርስቲያን ዘንድ አልተሰጠውም። በጸጋ ነጻነትና በእምነት ዙሪያ ሲለበክ፣ የመታዘዝና የቅድስና ፍጹም የሆነ አስፈላጊነት እኩል ትኩረት ሊሰጠው አይችልም። መንፈስ በሙሳት ያለባቸው ሰዎች ብቻ ናቸው መታዘዝ የሚችሉት የሚል ትምህርት በሰፊው ተሰጥቷል። መታዘዝ፣ በመንፈስ ከመሞላት በፊት መቅደም እንዳለበት ተደርጎ አይታይም። በመንፈስ

መጠመቅ የላቀ ነገር ነው - ታዛዥ የሆነ ሰው የመገኘቱን ህልውና ይወርሳል። ከቃሉ ጋር ያለ ፍጹም መስማማት በመንፈስ ወዳለ ሕይወት መሸጋገሪያ /ፓስፖርት/ ነው።

ይህንን እውነት ችላ ማለት፣ ተያይዞ ያለውንም እውነት መዘንጋት ማሰከተሉ ስይቀሬ ነው። ታዛዥ የሆነ ሰው መንፈሱን በሙላት ያገኛል። ለታዛዥ ሰው መንፈስ ቅዱስ በውስጡ በሕያውነት የመኖሩ የተሰፋ ቃል በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ አይታወቅም። አሁን ይታዘዙ ዘንድ እንዲረዳቸው በውስጣቸው ባለው የመንፈስ ብርታት ከመነሳት ይልቅ፣ ባለመታዘዛቸው ላይ ቆመው ያነባሉ፣ መንፈስም እንዲረዳቸው ይጻፋሉ። መንፈስ ቅዱስ የተላከው በሚታዘዙት ላይ እንዲወርድ መሆኑን አይገነዘቡም። በእነርሱም ውስጥ ታላቅ ሥራን መሥራት እንዲችል መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው የኢየሱስን ህልውና ያስግብረዋል ያሳያል።

የኢየሱስ ሕይወት ለእኛ ያለውን የምሳሌነት ትርጉም ብዙ ክርስቲያኖች አይረዱትም። ድብቅ የሆነውን የመንፈሳዊ ጉዳይና ክብር የመምጫ መንገድ ለማዘጋጀት፣ ኢየሱስ በመከራ ሕይወት ውስጥ በመታዘዝ የተገለጠ የትሕትና ሕይወትን ኖሮ አሳየን። በዚህ የውስጥ ሕይወት ነው የከበረው ኢየሱስን የመንፈስ ለጦታ ተካፋዮች የተደረገው። ይህን ለጦታ በግላችን መካፈል የምንሻ ከሆነ፣ እርሱ ባለቀመጠልን መንገድ ልንመላለስ ይገባናል።

ሥጋ ሲለቀል፣ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳችንን ሰጥተን እርሱ የፈለገውን በእኛ ውስጥና ለእኛ እንዲያደርግ ራሳችንን ለእርሱ እናቀርባለን። እኛ የተቀበልነውና የምንፈጽመው፣ በክርስቶስ ያለ የእግዚአብሔር ፈቃድ - የመንፈስ ቅዱስ መኖሪያ ነው። በእርሱ ፍጹም መታዘዝ ውስጥ ያለ የወልድ መገለጥ ለመንፈሱ መለጠት ቅድመ-ሁኔታ ነበር። በፍቅርና በመታዘዝ ወልድን መቀበል ለመንፈስ በውስጣችን ለመኖር መምጫ መንገድ ነው።

እግዚአብሔር ማደሪያውን በምድር ላይ ከእኛ ጋር ለማድረግ ከመምጣቱ በፊት፣ ለእርሱ የሚሆን መኖሪያ ለማዘጋጀት እስራኤልን ጊዜና መሥዋዕትነት አስከፍሏታል። አንተ አማኝ ሆይ፣ የኢየሱስን መገለጥ አጥብቀህ ፈልግ። ወደ ውስጥህ ገብተህ ልብህ ለእርሱ ቤተ-መቅደስ

ለመሆን ዝግጁ መሆኑን ተመልከት። የጌታን ፈቃድ ለማወቅና ለማድረግ በሙሉ ልብህ ፈልግ።

ጸሎት

የተባረከህ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፣ በፍቅር የሆነ መታዘዝ በፍቅር የሆነ መቀበልን ያደርግ ዘንድ በልቤ ውስጥ በመንፈስህ የታታመን እውነት ጻፍ። በፍጹም ልቤ እወድሃለሁ፣ እያንዳንዱን ትእዛዝህን መጠበቅ እፈልጋለሁ። ይህን ለማድረግ ሁልጊዜ ራሴን አዲስ አድርጌ ለእንተ አቀርባለሁ። በውስጥ በነፍሴ አንድ ብቻ መሻት አለ - እሱም ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች በእኔም ዘንድ እንድትሆን ነው። ለእያንዳንዱ የሕሊናዬ ውቀላ ራሴን አስገዛለሁ። ለእያንዳንዱ የመንፈስህ እንቅስቃሴ በውስጤ እታዘዛለሁ። ከአንተ ጋርም በመነሳት የአንተ ቅዱስ መንፈስ የእኔ ሕይወት ይሆን ዘንድ ፈቃዴንና ሕይወቴን ወደ መስቀልህ አመጣለሁ። አሜን።

ምዕራፍ 3

መንፈስን መጠባበቅ

“ከእኔ የሰማችሁትን አብ የሰጠውን የተሰፋ ቃል ጠብቁ።” - ሐዋ 1:4

በብሉይ ኪዳን ጊዜ በነበረ የቅዱሳን ሕይወት፣ ቅዱሳኑ ወደ አግዚአብሔር ያለውን የነፍሳቸውን ሁኔታ ለመግለጽ ከተጠቀሙባቸው ቃላት ውስጥ መጠበቅ እንደኛው ነው። አግዚአብሔርን ይጠብቁና ይጠባበቁ ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ለፍራዎች ላይ አንደ (በአብሮ ቆይታ እንደሚመጣ) የልምምድ ቋንቋ ተጠቅሶ አናገኘዋለን። “ነፍሴ ለአግዚአብሔር የምትገዛ አይደለችምን? መድኃኒቱ ከእርሱ ዘንድ ናትና” (መዝ 62:1)። “እቤቱ - ስለ ስምህ ተሰፋ አደረግሁህ፤ ነፍሴ በሕግህ ታገሠች” (መዝ 130:5)።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሌሎች ሥፍራዎች ላይ ደግሞ በልመና ጸሎት መልክ አናገኘዋለን፡- “አንተ የመድኃኒቱ እምላክ ነህና በአውነትህ ምራጃ፤ እስተምረኝም ቀኑን ሁሉ አንተን ተሰፋ አድርጌአለሁ” (መዝ 25:5)። “እቤቱ ማረን አንተን ተማምነናል” (ኢሳ 33:2)። ተሰፋ ማድረግ ወይም መጠበቅ፣ ብዙ ጊዜ፣ አንድ ሰው ሥራው ከበድ ሲለው ወደጌላ እንዳያፈገፍግ ያደፋፍረዋል። “አግዚአብሔርን ተሰፋ አድርግ በርታ፣ ልብህም ይጽና አግዚአብሔርን ተሰፋ አድርግ” (መዝ 27:14)። “ለአግዚአብሔር ተገዛ ተሰፋም አድርገው” (መዝ 37:7)።

በተጨማሪም በመጠበቅ ውስጥ ሌላ መባረክ ምስክርነትን አናገኛለን፡- “... እርሱን በመተማመን የሚጠብቁ ሁሉ ብፁዓን ናቸው” (ኢሳ 30:18)። “...አግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ” (ኢሳ 40:31)።

ለምን መጠበቅ አስፈለገን?

ጌታችን የአብን የተሰፋ ቃል ፣ የመንፈስ ቅዱስን መምጣት፣ አስመልክቶ ሲናገር መጠበቅ የሚለውን ቃል ተጠቅሟል። በዓይማኖታዊ ሕይወትና በእግዚአብሔር ህዝብ ቋንቋ ውስጥ በጥልቀት ተቀራኝቶ የነበረው አሁን አዲስና የላቀ ትግበራን ሊያገኝ ነው።

እነርሱ የእግዚአብሔርን መገለጥና የተስፋውን ቃል መፈጸም እንደተጠበቁ አኛም ልንጠባበቅ ያስፈልገናል። የእኛ መጠባበቅ በታላቁ ተስፋ ቃል መፈጸም ላይ ሊሆን ይገባል፤ ይኸውም የአብ ፍቅርና የወልድ ጸጋ የተገሰጡበትና አንድ የሆኑበት ነው። እርሱም ስጦታው በውስጣችን መኖሩና የመንፈስ ቅዱስ መላት ነው።

የመንፈሱ መፍለሰና ሥራ እየጨመረ እንዲሄድ አብንና ወልድን እንጠባበቃለን። እንቅስቃሴውን፣ ምሪቱን፣ በገይል ማበርታቱን እንዲሁም አብንና ወልድን በውስጣችን እንዲገልጥ የተባረከውን መንፈስ ቅዱስ እንጠባበቃለን። በአብና በወልድ በተጠራን መጠራታችን በቅድስና ሁሉና በአገልግሎት መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን እንዲሠራ እንጠባበቃለን።

"አብ የሰጠውን የተሰፋ ቃል ጠብቁ ሲል (ጌታ) አዘዛቸው።" ኢየሱስ ይሄን ሲያዘዛቸው - አየተናገረ ያለው በጴንጤቆስጤ ዕለት ስለሚኖር የመንፈስ ቅዱስ መፍለስ ብቻ አስመልክቶ ነውን? በዚያን ዕለት መንፈስ ቅዱስ በዜተ ክርስቲያን ላይ ወረደ፤ ትእዛዙ ግን አሁንም ይሠራልን? መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ላለ አማኝ፣ የአብን የተሰፋ ቃል መጠባበቅ መንፈስ ቅዱስን ከመቀበላችንና በውስጣችን እንዳለ ከማመን ጋር የተያያዘ አይደለም።

ይህም ጥልቅ ጠቀሜታ ስላለው ነገር አንማር ዘንድ መንገድን ይከፍታል። መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን እኛ እንድንቆጣጠረውና እንደፈለግን እንድንጠቀምበት አይደለም። በፍጹም አይደለም! መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን በእኛ ላይ ጌታ እንዲሆንና እንዲቆጣጠረን ነው። እኛ ልንጠቀምበት ላይሆን እርሱ እንዲጠቀምበን ነው። በእርግጥ እርሱ የእኛ ነው። ነገር ግን እርሱ የእኛ የሚሆነው አንደፊቃዱ መንፈስን ለሁሉም በሚሰጠው በእግዚአብሔር ላይ የተደገፍን እንደሆነ ነው። በእርግጥ አብ ሰእኛ መንፈሱን ሰጥቶናል። ቢሆንም ግን መንፈሱ የእግዚአብሔር መንፈስ

ነው፤ የሚሠራውም እንደ እግዚአብሔር መንፈሰነቱ ነው። በመንፈሱ በገይል እንዲያበረታን አብን ስንጠይቀው ልክ በመጀመሪያ በመንፈስ ስመጥላት እርሱን በጠየቅንበት ጥማት ልክ ሊሆን ይገባል።

እግዚአብሔር መንፈሱን ሲሰጥ፣ የራሱን የውስጥ ማንነት ነው የሚሰጠው። እርሱ የሚሰጠው በዘላለም ሕይወት ገይል፣ ቀጣይነት ባለው፣ በማይደናቀፍና የማይቋርጥ በሆነ መለኮታዊ አለጣጥ ነው። ኢየሱስ በእርሱ ሰሚያምኑት የዘላለም የውሃ ምንጭን እንደሚያፈልቅ ሲናገር፣ አማኞቹን ለአንዴና ለመጨረሻ የበረከቱ ተቀባዮች በሚያደርግ ስለ አንዲት የእምነት ተግባር እየተናገረ አይደለም። እርሱ ሲናገር የፈለገው ስለ እምነት ሕይወት ነው፤ ይህ ሕይወት ከእርሱ ጋር በሚኖረን ሕያው ህብረት ሁልጊዜ የእርሱን ስጦታዎች ብቻ የሚይዝ ነው።

ስለዚህም መጠበቅ የሚለው ይህ ውድ ቃል - "አብ የሰጠውን የተሰፋ ቃል ጠብቁ ሲል (ጌታ) አዘዛቸው የሚሰው" - ከመንፈሱ አዲስ የሆነ የመፍለስ ለንሰለት ጋር የተላለፈ ነው። በእነዚያ የዐሥር ቀናት መጠበቅ ውስጥ ደቀ-መዛሙርቱ ያደረጉትና የተሰማቸው እንዲሁም መቀበላቸው ሰእኛ የመንፈስ ቅዱስ መፍለስ ማረጋገጫ ነው። የመንፈሱ መላትና የእኛ መጠባበቅ የማይለያዩና ለዘላለም አብረው በትስስር የሚኖሩ ናቸው።

በጣም በርካታ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስን ደስታና ገይል በጥቂቱ ብቻ ማወቃቸው ምክንያቱ ይሄ ነው። ይህንን መጠባበቅ እንደሚገባቸው አላውቁም። የጌታን ቃል ፡- "አብ የሰጠውን የተሰፋ ቃል ጠብቁ ሲል (ጌታ) አዘዛቸው" የሚለውን በሚገባ አሳስተዋሉም። ስለ ተስፋው ቃል ሰምተዋል። የተስፋው ቃል ይፈጸም ዘንድ ተማጽነዋል እንዲሁም ሽተዋል። መፈጸሙን በመፈሰግ ራሳቸውን ተጭነዋል። ለማመን፣ ለመያዝና በመንፈሱ ለመሞላት ሞክረዋል።

ነገር ግን መጠበቅ ማለት ምን እንደሆነ አላውቁም። እንዲህ ብለውም ሰምተውም አያውቁም፡- "... እርሱን በመተማመን የሚጠብቁ ሁሉ ብወፃን ናቸው!" "እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ገይላቸውን ያድላሉ..." (ኢሳ 30:18 ፤ ኢሳ 40:31)።

መጠበቅ ምንድን ነው?

ይህ መጠበቅ የሚባለው ግን ምንድን ነው? የምንጠብቀውስ እንዴት ነው? የምትጠብቀው የመንፈስ ቅዱስን ንይል በውስጥህ በሙላት መገለጥን ነው። በትንሣኤ ማለፍ፣ ኢየሱስ በደቀ-መዛሙርቱ ላይ አፍ አስባቸውና “መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ” አለ (ዮሐ. 20:22)። የእሳትና የንይልን ሙሉ ጥምቀት ግን ሊጠብቁ ተገብቷቸው ነበር።

እንደ እግዚአብሔር ልጅነትህ መንፈስ ቅዱስ አለህ። ሕይወታቸው በውድቀትና በጎጂነት የተሞላ ለነበሩ እማኞች በመልዕክቶች ውስጥ የተጻፉትን ክፍሎች አጥና። “አኔም፣ ወንድሞቼ ሆይ የሥጋ እንደ መሆናችሁ፣ በክርስቶስም ሕፃናት እንደ መሆናችሁ እንጂ መንፈሳውያን እንደ መሆናችሁ ልናገራችሁ አልቻልሁም። ገና ጽኑ መብል ለመብላት አትችሉም ነበርና ወተት ጋትጊችሁ። ገና ሥጋውያን ናችሁና እስከ አሁን ድረስ ገና አትችሉም። ቅናትና ክርክር ስለሚገኝባችሁ፣ ሥጋውያን መሆናችሁ እይደላችሁምን? እንደ ሰው ልማድስ አትመላለሱምን?”

(1ኛቆሮ. 3:1-3)።

“የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ እንደ ሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን? » (1ኛቆሮ. 3:16) ።

«በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ» (1ኛቆሮ. 6:20) ።

“ይህን ብቻ ክእናንተ እንድማር እወዳለሁ፤ በሕግ ሥራ ወይም ከእምነት ጋር በሆነ መስማት መንፈስን ተቀበላችሁን? እንዲህን የማታስተውሉ ናችሁ? በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን?”

(ገላ. 3:2-3)።

መንፈስ ቅዱስ በውስጤ ይኖራል የሚል መተማመንን ሰማዳበር የእግዚአብሔርን ቃል በማመን ጀምር።

በትናንሽ ነገሮች ካልታመንህ፣ ትልቁን ነገር መጠበቅ አትችልም። መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ መሆኑን እውቅና ለጥታህ እመስገን። በርህን ዘግተህ በእግዚአብሔር ፊት በምትሆንበት በእያንዳንዱ ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ መሆኑን ለማስታወስና ለማመን የጥሞና ጊዜ ውሰድ።

በውስጥህ “አባ” እያለ የሚጮህ፣ የጸሎት መንፈስ ነው። አንተ የመንፈስ ቅዱስ ቤተ-መቅደስ መሆንህን ፍጹም በሆነ መልኩ እስክትረዳ ድረስ ወደ እግዚአብሔር ፊት ቅረብ።

እንዲህ ስታደርግ ወደ ሁለተኛው ደረጃ ማለትም እግዚአብሔር የቅዱስ መንፈሱን ገይል እንዲለጥህ በቀላሉ ወደ መጠየቅ ለመሸጋገር በትክክለኛ ቁመና ላይ ነህ ማለት ነው። መንፈሱ በእግዚአብሔር ውስጥ ነው፤ በአንተ ውስጥም ነው። በእርሱ ዘንድ ያለው ሁሉን ቻይ መንፈሱ በላቀ ሕይወትና ንይል በመምጣት በውስጥህ እንደሚኖር አድርጎ እንዲለጥህ በለማይ ያለውን አባታህን ጠይቀው። ይህን ስትጠይቅ የተሰፋውን ቃል መሠረት አድርግ፤ እንደሚሰማና እንደሚያደርገውም እመን። ልብህ አይከፋፈል። ልብህ ጨለማና ቀዝቃዛ ሊሆን ይችላል። አንተ ማድረግ የሚገባህ ማመን ነው - ውስጥህን ባይለማህ እንኳ እግዚአብሔር ሊያደርግ ባለው ነገር ላይ ማረፍ ነው።

ከዚያም መጠባበቅ ነው። ጌታን ጠብቅ። መንፈስ ቅዱስን ጠብቅ። ነፍስህን በጥሞና አድርገህ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በንይል እንዲሠራ እስኪያደርገው ድረስ ለመንፈስ ቅዱስ ጊዜ ስጠው።

በቅዱስ ጥሞና ውስጥ ሆነህ እግዚአብሔርን ስትጠባበቅ፣ ምንም ነገር እንደሌለህ ግለጽ (ተናበዝ)፤ በትክክል ስመጽሰይ ጥበብ እንደሌለህ፣ በትክክል ለመሥራት ብርታት እንደሌለህ ተናገር። መጠበቅ ማለት አስፈልጎታችንን፣ ባዶነታችንን የምንገልጽበት ነው። በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ እነዚህ ሁሉ በእንደ የሚሄዱ(የሚገመዱ) ናቸው - የባዶነትና የደካማነት ሰሜትና በእርሱ ባለጠግነትና ብርታት ሀሴት ማድረግ።

ነፍስ ወደ ምንምነቷ የምትወርደውና እግዚአብሔርም መሰዎቷን ተቀብሎ ወደ መስኮታዊ እርግጠኝነት የሚያነሳትና መሸቷን የሚፈጽምላት በእግዚአብሔር ፊት ባለ መጠባበቅ ነው።

መተማመናችንን በእግዚአብሔር ላይ ካደረግን በኋላ፣ እርሱ ቃሉንና የልጁን መሸት እንደሚፈጽም አምነን መመላለስ አንችላለን። ስትጸልይና ቃሉን ስታነብ በውስጥህ ያለው መንፈስ ቅዱስ ጸሎትህንና ሀሳብህን እንደሚመራ በማመን አድርገው። ለብዙ ጊዜያት በራስህ መረዳትና በሥጋዊ አዕምሮህ ስታመልክ ስለነበር ወደ እውነተኛ የመንፈሳዊ አምልኮ

ልምምድ ውስጥ ወዲያውኑ አትገባም። ቢሆንም ግን “እብ የሰጠውን የተስፋ ቃል ጠብቁ ሲል (ጌታ) አዘዛቸው” የሚለውን ቃል አስላሰል። በየዕለት ተዕለት ሕይወትህና ሥራህ መጠበቅህን አትዘንጋ። “... ቀኑን ሁሉ አንተን ተስፋ አድርጌአለሁ” (መዝ 25:5)።

በእግዚአብሔር የመተማመንህን ልምምድ በየዕለቱ ሀድስ። በጸሎት ውስጥ ቃላትን ማብዛትና የስሜት መነሳሳት ከጥቅሙ ይልቅ እንቅፋትነቱ ይበልጣል። በአንተ ውስጥ የእግዚአብሔር ሥራ ጥልቅ፣ የበሰጠ መንፈሳዊና ክራሱ በቀጥታ የመጣ ሊሆን ይገባል። የተስፋ ቃሉን ከእነ መሳቱ ጠብቅ። ለመንፈስ የበላይነት ራስህን አላዋቂና ባዶ ማድረግን፣ እምነትና መሻትህን፣ ሙሉና እውነተኛ የሆነ ራስን መስጠትን በመረዳት ሂደት የሚጠፋውን ጊዜ አታስበው።

ጴጌዎቹ ማለት የከበረው ኢየሱስ በዙፋኑ ላይ ሆኖ ለእርሱ ቤተ ክርስቲያን የሚያደርግላትን የምናረጋግጥበት ነው። የእብ የተስፋ ቃል እርግጥ ነው። ከኢየሱስ ታገኘዋለህ። መንፈስ ቅዱስ አሁንም በውስጥህ እየሠራ ነው። የጌታን ትእዛዝ ጠብቅ! እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ። መንፈስን ተጠባበቅ። “እኔ እላችኋለሁ፣ ጌታን ጠብቁ።” “እርሱን በመተማመን የሚጠብቁ ሁሉ ብፁዓን ናቸው።”

ጸሎት

የተባረክህ አምላካችን ሆይ፣ የተስፋ ቃሉን እንጠብቅ ዘንድ ኢየሱስ ያዘዘውን ስምተናል። በእኛ ስለተፈጸመው ነገር እናመስግንሃለን። ነፍሳችን ግን ሰሙላት፣ የክርስቶስን በረከት ሙላት ትጠማለች። አንተን እንድንጠብቅ አስተምረን። በየዕለቱ ወደ አንተ ስንቀርብ መንፈስን እንድንጠብቅ አስተምረን። የራሳችንን ጥበብና ፈቃድ ስንተው የአንተ መንፈስ በገይል ይሠራ ዘንድ በፊትህ በትሕትና እንድንቀርብ ይሁን። ዕለት ተዕለት ራሳችንን በፊትህ ስንጥል ቅዱስ ሕይወት እንዲያይልና አምልኪችን በመንፈስና በእውነት እንዲሆን አስተምረን። አሜን።

ምዕራፍ 4

መንፈስ ይሙላባችሁ

“መንፈስ ይሙላባችሁ፣ እርስ በእርሳችሁ ተነጋገሩ” - ኤፌ 5:18-19

ይህ ቃል ትእዛዝ ነው። የእያንዳንዱ እውነተኛ አማኝ የሁልጊዜና የማይቋረጥ ልምምድ ሊሆን እንደሚገባ ያሳውቀናል። በመንፈስ ቅዱስ መሞላትን - እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ልጅ ከአባቱ ሊያገኝ የተገባው ነው። አማኝ በክርስቶስ እንዲጸና፣ ትእዛዛቱን እንዲጠብቅና ብዙ ፍሬን ያፈራ ዘንድ በእጠቃላይ በተዋጀው ሕይወቱ እንዲኖር ከዚህ ውጪ ምንም ነገር አቅም ሊሆነው አይችልም። ጥቂት አማኞች ግን ይህን ትእዛዝ መፈጸም(መታዘዝ) ይቻላል ብለው አስተምረዋል።

መንፈስ ይሙላባችሁ የሚለው ትእዛዝ አንዳንድ ጊዜ በተሳሳተ መልኩ ሲተረጎም ይስተዋላል። በጴጌዎቹ ሰለት በመንፈስ መሞላት ከመሰከታዊ ደስታና ገይል ጋር ነው የተገሰጠው። እንዲህ ያለ ሁኔታ በመደበኛ የሕይወት ምልልስ ውስጥ ከሚከሰቱ ደስታዎች በቃላት ሊገሰጹ ከማይችሉ ሁኔታዎች ውስጥ እንደ አንዱ ተደርጎ ይታያል።

በአካላችን የሚገለጥ ድንገታዊ የሆነ እንቅስቃሴ በመንፈስ ከመሞላት ጋር በተቆራኝ መልኩ ሊተረጎምም ይስተዋላል። በርካታ አማኞች ደግሞ ለጥቂት ሰዎች ብቻ የሚሆን በረከት አድርገው እንደልዩ ሁኔታ ያስቡታል። ክርስቲያኖች ከፍ ያለ ተስፋን ማድረግ እንደማይችሉ ዐይነት ስሜት ይስማቸዋል። እንዲሁም ደግሞ ይህ በረከት በእነርሱ ላይ ቢሆን፣ ባሉበት ሁኔታ ውስጥ በረከቱን መያዝና መግለጥ የማይቻል መስሎ ይታያቸዋል።

ይሁን እንጂ፣ ይህ ትእዛዝ አሁን ላለው አማኞች ሁሉ ነው። የተስፋው ቃልና ገይሎም ጭምር ለእያንዳንዱ አማኝ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ማሰላሰላችን ይህ ለእርሱ (ለአማኝ) የተገባ መብት እንደሆነ የአንባቢውን ሁሉ ልብ ያንቃ።

የመሞላት ሁለት መንገዶች

ደቡብ አፍሪካ ብዙ ጊዜ በድርቅ ትጠቃለች። ድርቁም ችግር እንዳያሰክትል ውገን ለመያዝና ለማቅረብ የተሰሩ ሁለት ዐይነት ግድቦች/ውኃ ማቆሪያዎች/ አሉ። በአንዳንድ የእርሻ ቦታዎቻቸው ላይ የተፈጥሮ ምንጭ ያለ ቢሆንም፣ አነስተኛ የፍሰት መጠናቸው ለመስኖ ሥራ እንዲውሉ ማድረግ እንዳይቻል አድርጓቸዋል። ስለዚህም ውኃን ለማጠራቀም የውኃ ማቆሪያ ተሠራ። የውኃ ማቆሪያው የሚሞላው ቀንና ሌሊት ሳይቋረጥ በዝግታና በትንሽ መጠን በሚፈሰሰው የምንጭ ውኃ ነው። አንዳንድ የእርሻ ቦታዎቻቸው ግን ከእነጭራሹ የተፈጥሮ ምንጭ የሌላቸው ናቸው።

የውኃ ማቆሪያው የተሠራው በምንጩ ማረፊያ ወይም ዝናብ ሲዘጋበት ውኃ ሊጠራቀም በሚችልበት ሽለቆ ውስጥ ነው። የውኃ ማቆሪያው መሙላት ብዙውን ጊዜ በከባድ ዝናብ መዝነብ በአጭር ሰዓታት ውስጥ የሚሆን ነው። ውኃውም የሚፈሰሰው አደጋ ሊያስከትል በሚችል ፍጥነትና ንይል ነው። ከከባድ ዝናቡ ይልቅ በዝግታ የሚፈሰሰው የምንጭ ውኃ አስተማማኝ ነው - ምክንያቱም ፍስቱ አይቋረጥም። ዝናብ የመዝነቡ ነገር እርግጠኛ በማይኮንባቸው ስፍራዎች ያሉ የውኃ ማቆሪያዎች ለወራት ብሎም ለዓመታት ባይ ሊሆኑ ይችላሉ።

የመንፈስ ሙላትም የሚሆነው እንዲህ ባለ መልኩ ነው። መንፈስ በጴንጤቆስጤ ዕለት በወረደው መልኩ - መንፈስ ቅዱስ ሰዎችን በተሐድሶ በድንገት ሲሞላ እንደምናየው - ሊወርድ ይችላል። የመንፈስ ቅዱስ ህልውና ሲካድ በማይችል መልኩ በጋሰ ስሜትና ድንገት /Salvation/ በማግኘት ውስጥ ባለ ደስታ ይገለጻል።

ይሁን እንጂ፣ መንፈስን እንዲህ ባለ መልኩ የተቀበሉ ሰዎች ልዩ አደጋዎች ይጋረጡባቸዋል። በረከቱ ብዙውን ጊዜ ከሌሎች ጋር በሚኖር ህብረት ላይ ይመረኮማል፣ ወይም በቀላሉ ሊደረሰባቸው በሚችሉ የነፍስ ሕይወት ክፍሎች ብቻ ነው ሊገኝ የሚችለው። ድንገታዊ የሆነ ሙላት ብዙውን ጊዜ ከላይ ከላይ ያለውን ብቻ ነው የሚያረሰርለው። ጥልቅ የሆነው ፈቃዳችንና የውስጥ ሕይወታችን ሳይነኩ/ሳይረሰርሱ/ ይቀራሉ።

እንዲህ ያለ ንይልኛ ልምምድ የሌላቸው ሌሎች ክርስቲያኖች አሉ። ያም ሆኖ ግን፣ የመንፈሱ ሙላት ለኢየሱስ ባላቸው ጥልቅና ልባዊ መሰጠት

የተነሣ በልዩ ሁኔታ ይታይባቸዋል። የእርሱ መገኘት ብርሃንና ቅዱስ ህልውናው እየተለማቸው ይመላለሳሉ። በዙሪያቸው ላሉ ሁሉ ራስን መስዋዕት በሚያደርግ ፍቅር በእምነትና በመታዘዝ ያለ ነቀፋ ይኖራሉ።

ከሁለቱ መንገዶች የትኛው ነው በመንፈስ የመሞላት እውነተኛው መንገድ? መልሱ ቀላል ነው። ሁለቱ የውኃ ማቆሪያ ዐይነቶች ያላቸው የእርሻ ቦታዎች አጠገብ ለአጠገብ አሉ። በተጨማሪም በሁለቱም የውኃ መሞያ መንገዶች የሚሞሉ የውኃ ማቆሪያዎች አሉ። የማይቋረጠው፣ ዝግ ያለው፣ በየዕለቱ የሚፈሰሰው በከባድ የድርቅ ወቅት አንኳ ውኃን ይሰጣቸዋል። በዝናብ ወቅት ብዙ መጠን ያለውን ውኃ ለመቀበልና ለማቆር ዝግጁ ናቸው።

መንፈስ ቅዱስ በልዩና ንይልኛ በሆነ መገለጥ ካልመጣ በቀር የማይረከ- ክርስቲያኖች አሉ። የጎርፍ መጥለቅለቅንና የእሳት ጥምቀትን የሚያመጣ ከባድ ነፋስን ይፈልጋሉ። ከውስጥ የሚመነጭ ምንጭ በዝግታ ሁሉን ስፍራ ማረሰሱ እውነተኛው የመንፈስ ሥራ ነው የሚሉም አሉ። እግዚአብሔርን በሁለቱም መንገዶች የሚያውቁትና እርሱ በየትኛውም መንገድ ቢመጣ ለመባረክ ዝግጁ የሆኑ ለዎች ዕድለኛና ደስተኛ ናቸው።

ይህን ካልን ዘንድ የመንፈስ ሙላት ቅድመ-ሁኔታዎች ምንድን ናቸው? የእግዚአብሔር ቃል አንድ መልስ አለው - እርሱም እምነት ነው። የማይታየውን የሚያይና የሚቀበል፣ እግዚአብሔርን ራሱን የሚያይና የሚቀበል እምነት ብቻ ነው። ከነጢአት መንጻትና በፍቅር መታዘዝ የእምነት ፍሬዎች ናቸው። ይህ እምነት ንጢአት ምን እንደሆነ አይቶ የእግዚአብሔር ፍቅር፣ ፈቃድና ደሙ ማድረግ የሚችለውን ተቀበለ።

ይህን የምናገረው በመንፈስ መሞላትን አስመልክቶ አይደለም። ይህ ጥቅስ ለመታዘዝ ባላቸው መሻት ታማኞች ለሆኑ ነገር ግን ደግሞ የልብ መሻታቸውን ላላገኙ አማኞች ነው። ከሕይወታቸው ውስጥ ተነቅሎ ሊወጣ የሚገባውን ነገር በእምነት ሊያዩ ይገባቸዋል።

ሊሞላ ያለ ነገር ሁሉ መገደል/ባዶ/ መሆን አለበት። ከንጢአት ስለ መንጻትና ስለመታዘዝ እየተናገርኩ አይደለም። ይህ የእምነት የመጀመሪያው እርምጃ ነው። እየተናገርኩ ያለሁት እግዚአብሔር

የሚፈልገውን ሁሉ አድርገናል ስሜሱ ነገር ግን ደግሞ በረከቱን ሲቀበሉ ላልቻሉ እማኞች ነው።

ለመሞላት የሚያስፈልጉ ቅድመ-ሁኔታዎች

የመሞላት ሁሉ የመጀመሪያው እስፋላጊ ሁኔታ ባዶነት ነው። የውኃ ማቆሪያ ጉድጓድ ነው - ውኃ መጥቶ እንዲሞላው የተዘጋጀ፤ የሚጠብቅ፤ የተጠማና የሚማጸን ትልቅ ባዶ ቦታ። ባዶነት - እውነተኛ የሆነ የማያቋርጥ የመንፈስ ሙላትን ይቀድማል። አንድ ሰው እንዲህ ሊል ተናግሯል፡- “ይህን በረከት ስጠማና ከልብ በሆነ መሻት ስፈልግ ነበር፤ እናም ሰምን እንዳልመጣ ይገርመኝ ነበር። በመጨረሻ ግን ያልመጣበት ምክንያት በልቤ ውስጥ ምንም ክፍት ቦታ ስላልነበር መሆኑ ነገሩ።”

ራሳችንን ባዶ በማድረግ ሂደት ውስጥ ሊኖሩን የሚገቡ የተለያዩ ነገሮች አሉ። እስካሁን በነበርንበት ሃይማኖት የእርካታ ስሜት ማጣት ሊኖር ይገባል። ሃይማኖታችን ምን ያህል ሥጋዊ ጥበብና ሥራ እንደነበረበት ልናውቅ ይገባል። በእኛ እጅና አስተዳደር ሥር ያሉትን እኔነት የነገሠባቸውን ነገሮች ሁሉ ልንተው ይገባናል። በተሰበረ መንፈስ ጌታን ከታላቅ ምህረቱና ገይሱ ጋር ስመጠበቅ ራሳችንን ልንስጥ ያስፈልጋል።

እብ የተስፋውን ቃል በእኛ እንዲፈጽምና መላውን ማንነታችንን ከውስጥ ሆኖ እንዲቆጣጠር በታላቅ መሻት ያስማቋረጥ ወደ እርሱ ልንጸልይ ይገባል። እንዲህ ያስ ባዶነት ነው መሞላትን የሚያመጣው። ከዚህ ጋር አብሮ የእርሱን ሰጦታ የሚቀበልና የሚወስድ እምነት ያስፈልጋል። በክርስቶስና በእብ ባለን እምነት ነው መስከታዊ ሙላት ወደ ውስጣችን የሚፈሰሰው።

ጳውሎስ የኤፌሶን አማኞችን “መንፈስ ይሙላባችሁ” በማለት አዘዛቸው። “... በክርስቶስ አምናችሁ፤ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ” (ኤፌ 1:12-13) ብሎም ይነግራቸዋል። ትእዛዙን ተቀብሰው ስላሉትና በውስጣቸው ስላሰ ምንጭ ነው የሚያወራው። ምንጩ ሊፈልቅና መንገድ ሊበጅስት ይገባል። ምንጩ ሊፈልቅና መንገድ ሲበጅስት መላውን አነሱነታቸውን ይሞላዋል።

ይህ ግን በእነርሱ ገይል የሚሆን አይደለም። “በእኔ የሚያምን፤ መጽሐፍ እንዳለ፤ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል” (ዮሐ 7:38) ሲል

ኢየሱስ ተናግሯል። የመንፈስ ሙላት በኢየሱስ ውስጥ ነው፤ መንፈሱንም የምንቀበለው የማይቋረጥ እውነተኛ የሕይወት ህብረት ስናደርግ ነው። እውነተኛ የወይን ግንድ ከሆነው ከእርሱ የማያቋርጥ መፍሰስ፤ በውስጣችን ባለ ምንጭ ላይ በሚኖረን የማያቋርጥ እምነት ሊታጀብ ያስፈልጋል። የመንፈስ መፍሰስ በሕይወታችን ሞልቶ እስኪፈስስ ድረስ ሊጨምር የሚችለው በኢየሱስ ላይ ባለን እምነት ነው።

በኢየሱስ ላይ ያለን እምነት በእብ ልዩ ሰጦታ ላይ ሲኖረን ስሚገባው እምነት አያበቃንም። እርሱ የሰጠን የታደሰ የተስፋ ቃል እንዲፈጽም አሁንም መጸሰይ እሰብን። በኤፌሶን ያሉ አማኞች መንፈሱን ወርሰዋል። ይሁን እንጂ ጳውሎስ፤ “በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በገይል እንድትጠነክሩ፤ ክርስቶስም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር እንደ ክብሩ ባሰጠግነት መጠን ይሰጣችሁ፤ የእናንተ ሥርና መሠረት በፍቅር ይጸና ዘንድ፤” (ኤፌ 3:16) ብሎ ወደ እብ ጸልዮአል።

ይህ ጥቅስ በአንድ ጊዜ የሚደረግን ድርጊት ነው የሚያመሰክተው። “በእምነት እንዲኖር እንደ ክብሩ ባሰጠግነት መጠን” የሚሰው የሚያመሰክተው በመስከት ፍቅርና ገይል ስለሚደረግ ልዩ ነገር ነው። በኤፌሶን ያሉ አማኞች በውስጣቸው የሚኖር መንፈስ ተሰጥቷቸዋል። ጳውሎስ ክእውቀት የሚያልፍ በፍቅር የሆነ ሕይወት ይሰጣቸው ዘንድ ወደ እብ ጸልዮአል። በእግዚአብሔር ሙላት መሞላት ቅዱስ የሆነ የግል ልምምዳቸው ይሆን ዘንድ ጳውሎስ ጸልዮአል።

በኖህ ጊዜ በነበረው የውኃ ሙላት የስማይ መስከቶችና የጥልቁ ምንጭ በአንድ ላይ ተከፈቱ። የተስፋው መንፈስ ሙላት መፈጸምም እንዲሁ ነው። “በተጠማ ላይ ውኃን በደረቅም መሬት ላይ ፈላጾችን አፈሰሳሰሁና...” (ኢሳ 44:3)። በውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ላይ ጥልቅና ግልጽ እምነት ይዘን እርሱን ልንጠብቀው ይገባል። ይህ ሲሆን መንፈስ ከእብ ልብ ውስጥ እርሱን በሚጠባበቀው የልጁ ልብ ውስጥ ይገባል።

ሊሞላ ያለ እምነት

ይህ ሙላት ወደ እምነታችን የሚመጣበት አንድ ተጨማሪ ሁኔታ አለ። እግዚአብሔር ልጆቹ ይሰብሱት ዘንድ በሚፈልገው የትሕትና ካባ ተላብሶ ዝቅ ባለና በማይመስል መንገድ መታየት ይወድዳል። የእግዚአብሔር

መንግሥት እንደ ዘር ናት። “መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች” (ማቴ 13:31) ። በዚያ ትንሽ በሚመስል ነገር ውስጥ ያለውን ክብር ማየት የሚችለው እምነት ብቻ ነው።

የኢየሱስም በምድር ላይ መኖር እንዲሁ ነበር። በውስጣችንም የመንፈስ ቅዱስ መኖር እንዲሁ ነው። ምንም የሚታይ ወይም የሚሰማን ነገር ባይኖር እንኳ፤ መንፈስ እናምነው ዘንድ ይፈልጋል። የሚፈልቅና የሚፈስስ ምንጭ በውስጥህ እንዳለ እመን። ሁሉም ደረቅ መስሎ ቢታይ እንኳ እመን።

መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ እንዳለ እርግጠኛ ሆነህ ወደ ልብህ ዙፋን ውስጥ ጉብተህ በመመልከት ለእግዚአብሔር ውዳሴና አምልኮን ሰጥ። የጥሞና ጊዜ ወስደህ መንፈስ ቅዱስ ራሱ መንፈስህን በዚህ መንፈሳዊና ሰማያዊ በሆነው አውነት - የእርሱን በውስጥህ ስለመኖር - እንዲሞላህ ፍቀድለት። ልናየውና ሊሰማን ከሚችለው በላይ ጥልቅ በሆነ መልኩ የእርሱ ቤተ-መቅደስ፤ የተሰወረ መኖሪያው በእኛ ሕይወት ውስጥ አለ። የሚጀምረው ከሀሳብ ወይም ከስሜታችን አይደለም።

እምነት የተጠየቀውን እንዳሟላ ሊያውቅ፤ ሥጋ ቢያብረመርም እንኳ፤ (እምነት) በትዕግሥትና በምስጋና ጸንቶ ይቆማል። እምነት የማይታየውን ኢየሱስንና የተሰወረውን መንፈስ ቅዱስን ያምናል። እምነት ከዘሮች ሁሉ ትንሽ በሆነችው በዚያች ቅንጣትና በማትመስል ዘር ያምናል። ከምናስበው በላይ አትረፍር። ሊሰጥ የሚችለውን እርሱን ያምናል፤ ክብርንም ይሰጠዋል።

ሁሉም ነገር ደካማና የሚወድቅ መስሎ ቢታይ እንኳ እምነት የውስጥ ሰውነትን በገይል ያበረታል። የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ባለህ ሰዋዊ ለመክንዮ ላይ ተመስርተህ አትጠብቅ።

መንፈስ ቅዱስ የሚመጣው ልክ ክርስቶስ እንደመጣው ነው - ለሰው ጥበብ ሞኝነት በሚመስል መልኩ ውበትና ደም ግባት የሌለው ሆኖ ነው።

መለኮታዊ ብርታትን በታላቅ ድክመት ውስጥ ጠብቅ። መንፈስ ቅዱስ የሚያስተምረውን መለኮታዊ ጥበብ ለመቀበል ሞኝ ሁን። ራስህን ምንም እንዳልሆንክ ቁጠር ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር የብርቱዎችን ደካማነት

ለመግለጥ ደካማ የሆኑትን ነገሮች ይመርጣል። በጌታ እንጂ በሥጋ ለመክበር አትሻ። በየዕለቱ ከሚኖርህ የመታዘዝና የየዋህነት ሕይወት ውስጥ በሚፈልቅ ደስታ፤ በመንፈስ መሞላት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ታውቃለህ።

በመንፈስ መሞላት ማለት በገይል ወይም በደስታ ስሜት ውስጥ መሆን ማለት አይደለም። የመንፈስ ሙላት በተሰወረው፤ ጥልቅ በሆነው ውስጣችን፤ ከአውቀትና ከስሜት ይልቅ ጠሊቅ በሆነው በሕይወታችን ውስጥ ሊሆን ይገባል። መንፈስ የሚሞላው ከማወቃችንና ስሜቱን ከማግኘታችን በፊት የነበርንበትንና ያለንን በእምነት የተጠረገውን ክፍላችንን ነው። በመንፈስ መሞላት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ማወቅ የምትች ከሆነ፤ ኢየሱስን ተመልከት። በመጨረሻው ሌሊት የደቀ-መዛሙርቱን እግር ሲያጥብ ተመልከተው።

እርሱ እግዚአብሔር መሆኑን ጠሊቅ በሆነ ጥሞና እያስተዋልክ፤ የመንፈስን ሙላት ተመልከት። በዚህ መንገድ ፈልገው። ከተወሰነ ጊዜ በኋላ፤ ከአማኞች ጋር በሚኖርህ ህብረት፤ የጠፋትን ለማዳን በሚኖርህ ሸክምና በምስክርነትህ ውስጥ ይገለጣል። መንፈስ ቅዱስ መገኘቱን የሚገልጠው ከአካሉ ጋር በሚኖረን ህብረትና በአካሉ በፍቅር መገንባት ውስጥ ብቻ ነው።

መንፈስ ቅዱስ ስለ እርሱ እንደሚመስክርና “እናንተም ትመስክራላችሁ” ብሎ ኢየሱስ ተናግሯል (ዮሐ 15:26፤ 27 ይመልከቱ) ። የመንፈስ ቅዱስ ህልውናዊ መገኘት እውን የሚሆነው በእኛ በኩል በሚኖር መታዘዝ ነው። “በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው፤ መንፈስም ይናገሩ በንድ እንደሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር” (ዮሐዋ ሥ 2:4) ። በዚሁ የእምነት መንፈስ፤ ልንናገርም ይገባል። ምንጩ ሊፈልቅና ሊፈስስ ይገባል። ዝምታ ሞት ነው።

በመንፈስ ቅዱስ ተሞሎ እንጂ መንፈስ ቅዱስን አታሳዝን። ሕይወትን መስጠት ወይም ዕድገትን ማምጣት አንችልም፤ እንቅፋቶቹን ግን ማንሳት እንችላለን። ራሳችንን ለመታዘዝ ማቅረብ እንችላለን። ሥጋን ትተን እግዚአብሔርን መጠበቅ እንችላለን። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባወቅነው ልክ ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ መስጠት እንችላለን፤ ሙላት ከላይ ነውና።

በዙፋኑ መረገጫ ሥር በጸሎት በመትጋት መላቱን እንጠብቅ። በምትጸልይበት ጊዜ ወደ ውስጥህ በመመልከት የማይታየው ገይል በእርግጥ ሁለንተናህን መቆጣጠሩን እመን። “መንፈስ ይመላባችሁ።”

ይህ የእያንዳንዱ አማኝ ተግባር፣ ጥሪ እና የተገባው ነው። በመታዘዝ ውስጥ ያለ መለኮታዊ ይሁንታ ነው። በእምነት ገይል ውስጥ ያለ መለኮታዊ እርግጠኝነት ነው። ጌታ ሆይ፣ እያንዳንዱ አማኝ ወደዚህ እምነት የሚመጣበትን ቀን አፍጥነው!

ጸሎት

የተባረከህ አባቴ ሆይ፣ የኢየሱስን መላት የሚያመጣው መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ሰላላ አመለግንሃለሁ። መላኝ። መንፈስ ቅዱስ ጥልቁን ውስጡን ይውሰድ፣ ይቆጣጠርም። መንፈስህ መንፈሴን ይመላው። ምንጩ በነፍሴ ስሜትና ገይል ውስጥ ሁሉ ይፍሰስ። የእንተን ውዳሴና ፍቅር እየተናገረ በእንደበቴ ሁሉ ይፍሰስ። ሰውነቴ የመለኮት መላት ያለበት የአንተ ቤተ-መቅደስ ይሁን።

ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ለእኔ እንደሰጠኸኝ አምናለሁ። የራሴ እድርጌም ተቀብደዋለሁ። በቤተ ክርስቲያንህ ሁሉ የመንፈስህን መላት መፈለግና ማግኘት ይሁን፣ እርሱም ይታወቅ ይረጋገጥም። ጌታ ኢየሱስ፣ የክብርከው ንጉሳችን ሆይ፣ ቤተ ክርስቲያንህ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላች ትሁን። አሜን።

ምዕራፍ 5

የመንፈስ ጥምቀት

“የሐንስም እንዲህ ብሎ መሰከረ. . . መንፈስ ከሰማይ እንደ እርግብ ሆኖ ሲወርድ አየሁ፤ በእርሱ ላይም ጥረ። እኔም አላውቀውም ነበር፤ ዳሩ ግን በውኃ እጠምቅ ዘንድ የላከኝ እርሱ፣ መንፈስ ሲወርድበትና ሲኖርበት የምታየው፣ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ።” የሐ. 1:32-33

የክርስቶስን ማንነት አስመልክቶ መጥምቁ የሐንስ የሰበካቸው ሁለት ነገሮች አሉ። የመጀመሪያው፣ ክርስቶስ፣ “የዓለምን ገቢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ” (የሐ 1:29) የሚል ነው። ሁለተኛው፣ ክርስቶስ ደቀ-መዛሙርቱን በመንፈስ ቅዱስና በአሳት ያጠምቃል የሚል ነው። የየሐንስ ሰበካት ማዕከላዊ እውነት የበጉ ደምና የመንፈስ ጥምቀት ናቸው። እነኚህ ሁለቱ፣ በእርግጥ፣ የማይለያዩ ናቸው። ደሙ እንደ መሠረት ድንጋይ፣ መንፈሱ ደግሞ እንደ ማዕዘን ድንጋይ በሙሉነት ካልተሰበከ በቀር፣ ቤተ ክርስቲያን ሥራዋን በገይል መፈጸም አትችልም፤ እንዲሁም ጌታ በእርሷ ዘንድ ሲከብር አይቻለውም።

የመዋጀት ጅማሬና ፍጻሜ

ስለ እግዚአብሔር በግ፣ ስለመከራው፣ በእርሱ ስላገኘነው ምህረትና ሰላም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ ጊዜ ይሰበካል። ይሁን እንጂ፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት መንፈሳዊ እውነታው፣ በውስጣችን መኖሩና ምሪቱ ብዙ ጊዜ ችላ ይባላል። የበጉ ደም መፍሰስ የተከናወነው በምድር ላይ ነው። ይህም ግልጽና ለመረዳትም ብዙ የማያስቸግር ነው። የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ግን መለኮታዊና የተስወረዘ ሚስጥር ነው። የበጉ ደም መፍሰስ ለማያምኑትና ለዐመፀኞች ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የተሰጠው በፍቅር ስሆኑና ለሚታዘዝ ደቀ-መዝሙር ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ዙሪያ ያለ ሰበካት በመዋጀትና በምህረት ዙሪያ ካለ ሰበካት ያነሰ ተቀባይነት

በማግኘቱ፤ ቤተ ክርስቲያን ለጌታ ያላት መለጠት ያን ያህል መሆኑ ብዙ አያስደንቅም።

ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር በዚህ መልኩ እንዲሆን አይችልም። በብሉይ ኪዳን የነበረው የተስፋ ቃል የእግዚአብሔር መንፈስ በእኛ ውስጥ ሊኖር እንደሚመጣ የተነገረ ነው። መጥምቁ የሐንስ ለምን እንደምንዋድና የእግዚአብሔር ታላቅ ዐላማ በእኛ ውስጥ እንዴት እንደሚፈጸም ሳይናገር ስለ እግዚአብሔር በግ አልሰበክም። ነጢአት፤ ጥፋትና እርግማን ብቻ አይደለም። ጥላሽትና ሞትም ነው። ነጢአት ከእግዚአብሔር ጸጋ እንድንጎድልና መለኮታዊ ህብረት ማድረግ እንዳንችል አድርጎናል። ከመለኮታዊ ህብረት ውጪ፤ ሰውን የፈጠረው የእግዚአብሔር ፍቅር ረክቶ አይቀመጥም። እግዚአብሔር ለራሱ ሊያደርገን ይፈልጋል - ልባችንንና መውደዳችንን፤ ጥልቅ የውስጥ ማንነታችንን፤ እኛነታችንን፤ ለእርሱ ፍቅር ማረፊያና ለአምልኮ ቤተ-መቅደስ ሊያደርግ ይፈልጋል።

የመጥምቁ የሐንስ ስበክት የመዋጀትን ጀማሪና ፍጻሜ የያዘ ነው። የበጉ ደም የእግዚአብሔርን ቤተ-መቅደስ የሚያነጻና የሰውን ልብ ለእግዚአብሔር ዙፋን ይሆን ዘንድ መልሶ የሚያንጽ ነው። ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና በውስጣችን ከመኖር ውጪ የእግዚአብሔርንም ሆነ የሰውንም ልብ የሚያረክ ምንም የለም።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምን ማለት እንደሆነ ሊየሱስ ራሱ አሳይቷል። እርሱ የተቀበለውን ያንኑ ነው የሚለጠው። መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ስለሚኖር፤ እርሱም በመንፈስ ሊያጠምቅ ይችላል። የመንፈስ ቅዱስ መውረድና በእርሱ ውስጥ ጸንቶ መኖር ማለት ምን ማለት ነው? እርሱ የመንፈስ ቅዱስ ልጅ ነበር።

በመንፈስ ቅዱስ ንይል ልጅነቱንና ወጣትነቱን በቅድስና አሳልፏል። ነጢአት ያላወቀው ሆኖ ትልቅ ሰው ወደመሆን ተሸጋግሯል። ጽድቅን ሁሉ ለመፈጸም የንስሃ ጥምቀት ለመውሰድ ወደ የሐንስ መጣ። ለመታዘዙም ሽልማት፤ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ለመሆን ራሱን መስጠቱ በእብ ዘንድ በመረጋገጡ፤ ሊየሱስ ከለማያዊ ሕይወት ጋር በንይል የሆነ አዲስ ግንኙነት ጀመረ።

ሊየሱስ ከነበረው ልምምድ ባሻገር፤ የእብ በውስጥ መኖርና የእብ ንይል ተቆጣጥሮት ሰሥራው ያስታጥቀው ነበር። የመንፈስ ምሪትና ንይል ከበፊቱ የላቀ ሰሊየሱስ ይታወቀዋል። “ሊየሱስም” መንፈስ ቅዱስ ሞልቶበት ከኮርዳኖስ ተመለሰ፤ በመንፈስም ወደ ምድረ በዳ ተመርቶ. . .” (ሉቃ 4:1)። “ሊየሱስም” በመንፈስ ንይል ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ስለ እርሱም በዙሪያው ባለ እገር ሁሉ ዝናው ወጣ” (ሉቃ 4:14) ። እርሱ አሁን በመንፈስ ቅዱስና በንይል ተቀብቷል።

እርሱ አሁን በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቀ ቢሆንም፤ ሌሎችን ገና ማጥመቅ አይችልም። ይህ ከመሆኑ በፊት ሊየሱስ በጥምቀቱ ንይል ሊፈተንና ፈተናውን ሊያልፍ ይገባዋል። መታዘዝን ሊማር ይገባዋል፤ እንዲሁም በዘላለማዊው መንፈስ ለእግዚአብሔርና ለፈቃዱ ራሱን መስዋዕት አድርጎ ማቅረብ አለበት። ከቢያ በኋላ ብቻ ነው የመታዘዙን ሽልማት - መንፈስ ቅዱስን - እንደአዲስ ተቀብሎ የእርሱ የሆኑትን በመንፈስ ማጥመቅ የሚችለው።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምንድን ነው?

በሊየሱስ ላይ ሆኖ ያየነው ነገር የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምን እንደሆነ ያስተምረናል። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማለት ወደ እግዚአብሔር ልንመጣ የቻልንበት፤ ዳግም እንድንወሰድ ያደረገንና እንደ እግዚአብሔር ልጆች መኖርን እንድንፈልግ ያደረገን ጸጋ ማለት አይደለም። ሊየሱስ ደቀ-መዛሙርቱን ስለ የሐንስ ትንቢት (የሐዋ 1:5) በሚያስታውሳቸው ወቅት፤ እነርሱ የዚህ ጸጋ ተካፋይ ሆነው ነበር። የእነርሱ በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ ሌላ እዲስ ነገር ነበር።

ለእነርሱ የከበረው ጌታቸው ከሰማይ ወርዶ በልባቸው ውስጥ መኖሩ በሚታወቃቸው መልኩ ሊሆንላቸው ነው። በእርሱ የአዲስ ሕይወት ንይል ተካፋይ ሊሆኑ ነው። ለእነርሱ በዙፋኑ ላይ በክብር ካለው ከሊየሱስ ጋር በሚኖራቸው ሕያው ህብረት ውስጥ የሚሆን የደስታና የንይል ጥምቀት ነው።

ደቀ-መዛሙርቱ ሊቀበሉ ያሉት ጥበብ፤ ድፍረትና ቅድስና በመንፈስ ቅዱስና በሊየሱስ መካከል በሚኖር ግንኙነት ውስጥ የተተከለ ነው። ሊየሱስ ሊጠመቅ መንፈስ ቅዱስ ለእርሱ የሆነለትን - ከአብ ንይልና

መገኘት ጋር ሕያው ተሰብር እንዲኖረው እንዳደረገው ሰደቀ መዛሙርቱም እንዲሁ ሆነላቸው። በእርሱ፣ ወልድ ራሱን ገለጠላቸው፤ አብና ወልድም መኖሪያቸውን በእነርሱ ዘንድ አደረጉ።

“እርሱ መንፈስ ሲወርድበትና ሲኖርበት የምታየው፣ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ።” (ዮሐ.1:33) ይህ ቃል ለዮሐንስ እንደመጣው ወደ እኛም ይመጣል። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማለት ምን ማለት እንደሆነ፣ እንዴት ልንቀበለው እንደሚገባንና ከማንሰ እንደምንቀበለው ማወቅ እንፈልጋለን። እነዚህን ነገሮች ለመረዳት መንፈሱ የወረደበትንና በውስጡ የኖረበትን አንዱን እርሱን (ኢየሱስን) መመልከት ይገባል።

በመንፈስ ቅዱስ የተጠመቀውን ኢየሱስን መመልከት ይገባል። ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ ለምን እንዳስፈለገው፤ ለመንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደተዘጋጀ፤ ራሱን ለመንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደለጠ፤ እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ ገደል ሞቱን እንዴት እንደሞተና ከሞት እንደተነሳ ለመረዳት መሞከር አለብን። ኢየሱስ ስእኛ ሊሰጠን ያለው እርሱ መጀመሪያ የተቀበለውንና ከራሱ ጋር ያስማማውን ነው። እርሱ የተቀበለውና እንዲሁም የራሱ ያደረገው ስእኛም አለልን። እርሱ የእኛ ያደርገዋል።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን በተመለከተ ለመመለስ ቀላል ያልሆነና ሁሉም ሰዎች አንድ ዐይነት መልስ የማይሰጡባቸው ጥያቄዎች አሉ። ስለ መንፈስ መፍሰስ የነበረው የተስፋ ቃል በጴጌዎች ሰባት ተፈጽሞ አብቅቷል? የዚያን ጊዜው ጥምቀት፣ እዲስ ለተወሰደችው ቤተ ክርስቲያን ለአንዴና ለመጨረሻ የተሰጠ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ነውን?

መንፈስ ቅዱስ በየሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ አራት ላይ በደቀ-መዛሙርቱ፣ በምዕራፍ ስምንት ላይ በሰማሪያ ሰዎች፣ በምዕራፍ ዐሥር እይሁዳዊ ባልነበረው በቆርኔሊዎስ ቤት፣ እንዲሁም በምዕራፍ ዐሥራ ዘጠኝ ላይ በኤፌሶን ከተማ በዐሥራ ሁስቱ ደቀ-መዛሙርት ላይ ወርዷል። “እርሱ በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል” (ማቴ 3:11) የሚለውን፣ በእነዚህ ሁኔታዎች የታየውን የቃሉን መፈጸም ሰይተን ልንመለከተው ይገባል።

እያንዳንዱ እማኝ ዳግም በተወለደ ጊዜ የሆነለት በመንፈስ ቅዱስ መታተም እንደ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ሊወለድ ይችላል? ወይስ እንዳንዶች እንደሚሉት የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የተለየና ከድኅነት(ድነት) በጌላ ልንቀበለው ያስ በረከት ነውን? እንደ ጊዜ ብቻ የሚሰጥ በረከት ነው ወይስ ሊደጋገምና ሊታደስ የሚችል ነው?

የእግዚአብሔር ቃል ጥናታችን እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ እንድንችል ይረዳናል። በመጀመሪያ በእነዚህ ጥቃቅን ነጥቦች ከሚገባው በላይ ከማሰብ መቆጠብ አለብን። ከዚህ ይልቅ፣ እግዚአብሔር ሁሉንም ትኩረታችንን ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከተሰበከው ስብከት እንማር ዘንድ በሚፈልገው ታላላቅ መንፈሳዊ ትምህርቶች ላይ እናድርግ።

ጥምቀት ለምን?

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የኢየሱስ ሥራ አክሊልና ክብር ነው። እውነተኛ የክርስትና ሕይወትን ለመኖር፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ያስፈልገናል፤ እንደሆነልንም ልናውቅ ይገባናል። ኢየሱስ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አስፈልጎት ነበር። የክርስቶስ ውድና ታዛዥ ደቀ-መዛሙርትም ያስፈልጋቸው ነበር። እኛም ያስፈልገናል።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት መንፈስ ቅዱስ በዳግም መወለድ ካደረገው የሚበልጥ ነገር ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት፣ ክርስቶስ ራሱን በእኛ ውስጥ ያኖረበት የክርስቶስ መንፈስ ነው፤ ጠላቶቹን ሁሉ አሸንፎ ከፍ ከፍ ባለበት በከበረው ማንነቱ ገደል ሁልጊዜ በልባችን ውስጥ የሚኖርበት ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት፣ ከነጢእትና ከሞት ሕግ ነጻ አውጥቶን ክርስቶስ ከዋጀን ከነጢእት ነጻ ወደሆነ የግል ልምምድ ውስጥ የከተተን የክርስቶስ ኢየሱስ የሕይወት መንፈስ ነው።

ይሁን እንጂ፣ ዳግም የተወለዱ በርካታ ሰዎች ይህን በረከት ሊያገኙና እንዲሁም በበረከቱ ሀሴትን ሊያደርጉ አልቻሉም። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በድፍረት የሚሞላንና በዓለምና እንዲሁም በሁሉም ጠላታችን ላይ ድል የሚያገኝ፤ እኛን ገደል መሞላት ነው። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እግዚአብሔር የሰጠው የተስፋ ቃል መፈጸም ነው። “በእነርሱ እኖራለሁ በመካከላቸውም እመላለሳለሁ” (2ኛቆሮ. 6:16)። ነፍሳችን ለእርሱ በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃል በሚለው ሀላብ ክብር እስክትሞላ ድረስ

እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ምን እንደሆነ ለሁላችን ይገልጻል፤ ዘንድ አብን እንጠይቀው።

የሕይወት ውኃ ወንዝ

በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቀው ኢየሱስ ነው። የተጠመቀ ሕይወት ሲገኝ ወይም ሊጠበቅ ወይም ሊታደል የሚችለው ከኢየሱስ ጋር በህብረት በመኖርና ለእርሱ በታማኝነት በመታዘዝ ብቻ ነው። ኢየሱስ፡- "በእኔ የሚያምን መጽሐፍ አንዳለ፤ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል" (ዮሐ 7:38) ብሎ ተናግሯል።

የሚያስፈልገን አንድ ነገር በውስጣችን በሚኖረው ኢየሱስ ላይ ያለ ሕያው እምነት ነው፤ ይህ ሲሆን የሕይወት ውኃ በእርግጠኝነት ያለምንም ችግር ይፈስሳል። እምነት የአዲሱ ማንነታችን የነፍስ እውቀት ሲሆን በዚህም መለኮታዊ ምግብና መጠጡን ያውቃል፤ ይቀበላልም።

አብቲ አንድ ነገርን በትኩረት እናስተውል፡- በጥቂቱ የታመነ በብዙ ይሾማል። "እርሱም፤ መልካም ፣ አንተ በጎ ባሪያ በጥቂት የታመንህ ስለሆንህ በዐሥር ከተማዎች ላይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው" (ሉቃ 19:17)። አሁን ላለህና ለምታውቀው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በጣም ታማኝ ሁን። ጥልቅ በሆነ ክብር ራስህን እንደ እግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ አድርገህ ቁጠር። በውስጥህ ያለውን የእግዚአብሔርን መንፈስ ግሩም ድምጽ ጠብቅ፤ አንዲሁም አድምጥ። በተለይ በደሙ የነጸውን ሕሊናህን እድምጥ። እንደ ሕፃን ባለ ቀላል መታዘዝ ሕሊናህን ጠብቅ። ገይል አልባነት እንዲሰማህ የሚያደርግህ፤ ሳትፈቅድ በልብህ ውስጥ የሚመጣ በርካታ ንጢአት ሊኖር ይችላል። ራስህን በጥልቀት ትሐት አድርግ፤ ንጢአትም ከፈጸምህ በደሙ ታጥቦህ ነጸ።

ፈቅደህ የምታደርጋቸውን ነገሮች በተመለከተ፤ እርሱን እንደሚያስደስት የምታውቃቸውን ነገሮች ሁሉ እንደምታደርግ በየዕለቱ ለኢየሱስ ንገረው። ስትወድቅ ደግሞ ለሕሊናህ ማስጠንቀቂያ ተገዝ። ከዚያም ተመለስ፤ በእግዚአብሔር ተስፋ አድርግ፤ ቃልህንም አድስ። እግዚአብሔር እንዳደርግ የሚፈልገውን የማውቀውን እርሱን አደርጋለሁ በማለት። በየማለዳው ምሪትን በትሕትና ጠይቅ፤ ጠብቅም። ብዙም ሳይቆይ

የመንፈስ ድምፅ የበለጠ እየታወቀህ፤ የእርሱ ማበርታትም እየተሰማህ ይሄዳል።

ኢየሱስ ደቀ-መዛሙርቱን ለሰበት ዓመታት አስተማራቸው፤ ከዚያም በረከቱ መጣ። የእርሱ የተወደድህ፤ ታዛዥ ደቀ-መዝሙር ሁን፤ እንዲሁም እርሱን፤ መንፈስ በሙላት ያለዘትን፤ እመን። ከዚያ አንተም ለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የበረከት ሙላት የተዘጋጀህ ትሆናለህ።

መጥምቁ የሐንስ ክሰበከው ሁለት አውነት ጋር በእምነታችን እንያያዝ፡- በታ ኢየሱስ - ንጢአትን የሚያስወግድ፤ የተቀባው ኢየሱስ - በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቀው። ኢየሱስ፤ የሚያጠምቅበትን መንፈስ የተቀበለው ደሙን ዘማፍለሉ ባገኘው ሥልጣን ነው። መንፈስ ቅዱስ የሚሠራው መስቀሉ ሊሰበክ ነው። ከንጢአት ሁሉ የሚያነጸውን ውድ ደሙን የማምንና የምቀበል ከሆነ፤ በመንፈስ መቀባትን መጠየቅ እችላለሁ። ደሙና ቅባቱ በአንድ የሚሄዱ ናቸው። ሁለቱም ያስፈልጉኛል። ሁለቱንም በኢየሱስ - በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው በግ- ውስጥ አገኛለሁ።

ጸሎት

የተባረክህ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ በመንፈስ ቅዱስ የምታጠምቅ አንተ በመሆንህ በፍጹም ልቤ አመልክሃለሁ። ከአንተ ማግኘት የምችለውን አውቅ ዘንድ ራስህን ግለጥልኝ። ቅዱስ ጌታዬ ሆይ፤ መንፈስ ቅዱስም በውስጤ ስላለ አመሰግንሃለሁ። ቃል በገባኸው ልክ ያለ ሙሉ መፍሰስን ሰጠኝ። መንፈስ ቅዱስ የአንተን በልቤ ውስጥ መገኘት በሙላትና ያለማቋረጥ ይግለጥልኝ። ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ በመንፈስ ቅዱስ እጥምቀኝ፤ ሙላኝም። አሜን።

ምዕራፍ 6

መለኮታዊ መፍሰስ

“በግሥ ገምሳ የተባለውም ቀን በደረሰ ጊዜ . . . በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ምላሳቸው፤ መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደሰማቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ይመራ”- (ዮሐዋ ሥ 2:1-4)

የክርስቶስ ሥራ የመንፈስ ቅዱስን መፍሰስ ይጠቁማል። ከዚያ በፊት የተከናወኑት ነገሮች፡- በቤተ-ልሁም የእምሳክ ሰው የመሆን ሚስጥር፤ በቀራንዮ የተፈጸመው ታላቅ መዋደት፤ ክርስቶስ በትንሣኤም እንደ እግዚአብሔር ልጅ መገለጡ፤ እንዲሁም በዕርጉቱ ወደ ክብር መግባቱ ናቸው። የነዚህ ነገሮች ዐላማቸውና እክሊላቸው የነበረው የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ነው።

ቤተክርስቲያን ይህንን ብዙም እውቅና አልሰጠችውም፤ እንዲሁም የጴጥሎቆስጤ ክብር የአብና የወልድ ታላቅ ክብር መሆኑን አልተመለከተችም። መንፈስ ቅዱስም ሲያደርግ በሚወድደው መጠን በቤተ ክርስቲያን ወልድን ሲገልጥና ሲያከብር ያልቻለው በዚህ ምክንያት ነው። ጴጥሎቆስጤ ማለት ምን ማለት እንደሆነ እስቲ እንመልከት።

እግዚአብሔር እርሱን ይመስል ዘንድ በልዩ ሀሳማ ዐስሶ ሰውን በራሱ መልክና ምሳሌ ፈጠረው። ሰው የእግዚአብሔር ማደሪያ ቤተ-መቅደስ ይሆን ዘንድ የታሰበ ነው። እግዚአብሔር የሚያርፍበት ቤት እንዲሆን የተፈጠረ ነው። ከሰው ጋር ጥበቅና ክልብ የሆነ ህብረት ማድረግ ቅዱሱ እምሳክ ይሻውና ይጠባበቀው የነበረ ነው።

በእስራኤል በነበረው ቤተ-መቅደስ የተመሰለው በናዝሬቱ ኢየሱስ መለኮታዊ እውነታ ሆነ። መለኮታዊ በሆነው መንፈስ ቁጥጥር ሥር የነበረ

ስዋዊ ተፈጥሮ በእየሱስ ውስጥ ነበር። እግዚአብሔር እየሱስንና መንፈሱን ሕይወታቸው አድርገው በሚቀበሉ ሁሉ እንዲሁ ያደርጋል።

ክርስቶስ የመሞቱ ምክንያት እርግማንንና የንጢአትን ንይል አስወግዶ ሰው የእርሱን መንፈስ መቀበል እንዲችል ማድረግ ነው። ትንሣኤው ደግሞ ፍጹም የሆነ ሰዋዊ ተፈጥሮ መለኮታዊ በሆነ የመንፈስ ሕይወት ወደ አምላክ ማንነት ውስጥ መግባት ነው። በዕርገቱ፣ ሰው ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ክብር እንዲገባ ተደረገ፤ ሰዋዊ ተፈጥሮ ከእግዚአብሔር ጋር በክብር በመንፈስ አንድነት ፍጹም ህብረትን ሊያደርግ ይችላል።

ይሁን እንጂ፣ ይህ ሁሉ ሆኖ ሥራው እስካሁን እልተጠናቀቀም። የእግዚአብሔር ዋና ዐላማ እስካሁን እልተፈጸመም። አብ በክርስቶስ ውስጥ እንደኖረው በሰው ውስጥ እንዴት ሲኖር ይቻላል? ይህን ጴንጤቆስጤ የሚመልሰው ትልቅ ጥያቄ ነው።

አዲስ መንፈስ

መንፈስ ቅዱስ ቀድሞ ባልነበረው አዲስ ባህርይና አዲስ ንይል ነው የተላከው። በፍጥረት ጊዜ እርሱ የሕይወት መንፈስ ሆኖ ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጣ። ሰው ሲፈጠር፣ መንፈስ ቅዱስ የሰውን ማንነት በእግዚአብሔር ምሳሌነት ላይ የሚመሠረት ንይል ሆኖ ልዩ በሆነ መልክ ተገልጧል። ከሰው ውድቀት በኋላም፣ መንፈስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ይመሰክር ነበር። በእስራኤል ውስጥ ልዩ በሆነ መንገድ የተወሰነ ሰዎችን ለሥራ እንደሚያነሳና እንደሚያስታጥቅ የመለኮት አስተዳደር መንፈስ ሆኖ ተገልጧል። በእየሱስ ክርስቶስ ውስጥ፣ ለእርሱ ያለገደብ የተሰጠ የአብ መንፈስ ሆኖ ተገለጠ። እነዚህ ሁሉ የአንድና ተመሳሳይ የሆነ መንፈስ በተለያዩ መጠን ያሉ መገለጦች ናቸው።

አሁን ግን የጥንቱ የተስፋ ቃል ሙሉ በሙሉ አዲስ በሆነ የመለኮት መንፈስ መገሰጥ መጥቷል። በእየሱስ ክርስቶስ ታዛዥ ሕይወት ውስጥ የኖረው መንፈስ የእየሱስን መንፈስ ከእርሱ ጋር ወዳለ ፍጹም ህብረትና አንድነት ወሰደው። እርሱ አሁን ከፍ ከፍ ያለው የአምላክ-ሰው መንፈስ ነው። የክርስቶስ እየሱስ ሰውነት ወደ እግዚአብሔር ክብርና እንዲሁም እግዚአብሔር በሚኖርበት የመንፈስ ሕይወት ፍጹም ህብረት ውስጥ ገባ።

መንፈሱን በደቀ-መዛሙርቱ ላይ በማፍሰስ ራሱን በመንፈስ ገልጦ በእነርሱ ውስጥ ይኖር ዘንድ መብትን ከአብ ተቀበለ።

መንፈስ ቅዱስ ከዚህ በፊት ሊመጣ ባልቻለበት በአዲስ ንይል ነው የመጣው/የሚመጣው፣ ምክንያቱም እየሱስ ገና አልተሰቀለም ወይም አልከበረም ነበርና። ይህ አዲስ ንይል የከበረው እየሱስ መንፈስ ነው። የወልድ ሥራና የአብ መሻትም ተፈጸመ። የሰው ልብም የአምላክ መኖሪያ ሆነ።

በቤተልሔም የአምላክ ሰው የመሆን ሚስጥር እጅግ አስገራሚ ነው። ለእግዚአብሔር ልጅ ንጹሕና ቅዱስ አካል ተዘጋጀለት። በዚያም አካል ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ኖረ። ይህ ድንቅ የመለኮት ንይል ተፃምር ነው። ይህ ከመረዳት ሁሉ የሚያልፍ የጸጋ ሚስጥር ነው። ጴንጤቆስጤ ያመጣውና የተቀበለው ይህን በረከት ነው።

በቤተልሔም የእግዚአብሔር ልጅ ወደኛ ሥጋ መግባቱ፣ ወደ ንጢአት እርግማንና ሞት መግባቱ፣ በአብ ዘንድ ወዳለ ክብር መግባቱ - እነዚህ ሁሉ የዘገጁት እርከኖች ናቸው። እነዚህ ሁሉ የተፈጸሙት "እነሆ፣ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው፣ ከእነርሱም ጋር ያድራል" (ራእ. 21:3) የሚለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

ስለ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ የተነገረውን መረዳት የሚቻለው ከጴንጤቆስጤ በፊት በሆኑት ነገሮች ብቻ ነው። እግዚአብሔር በንጢአት በተሞሉ ሰዎች ውስጥ ለመኖር የሚያስችለው የትኛውም ህይወት መሥዋዕት ይኖራል ብሎ ዐላስበም ነበር። ይህ ስለ ክርስቶስ በሰማይ መከበር፣ በአባቱ ዘንድ ካለው ክብር ለወዳጆቹ ማፈሉን በተመለከተ የሚሰነዘር ምድራዊ ምልክታ ነው። ለአማኞች፣ ለቤተ ክርስቲያን ለቃሉ ለባሕያዎች ሥራቸው፣ እንዲሁም ለማያምነው ዓለም መንፈስ ያለውን ሚና እስቲ እንመርምር።

ለመስበክ ያለ ንይል

ክርስቶስ በእጽናኙ ውስጥ ሆኖ ተመልሶ ወደ እነርሱ እንደሚመጣ ለደቀመዛሙርቱ ቃል ገብቶላቸዋል። በምድር ላይ በነበረው ሕይወቱ፣ ክርስቶስ በተገሰጠ ህልውናው የማይታየውን አብን ገለጠው። ይህ ሰለው ልጆች የሆነ የአብ ታላቅ ስጦታ ነው፤ ደቀ-መዛሙርቱም ይህንን ይሾና ይፈልጉ ነበር። ክርስቶስ ወደ ሰማይ የሄደው ለዚህ ዐላማ ነው - የእርሱን አካል ብልቶች ሁሉ በራሱና በክብር ሕይወቱ ይሞላ ዘንድ።

መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ ይዞ የመጣው ደቀ-መዛሙርቱ ከዚህ በፊት ከእነርሱ ውጪ፣ ግን ከአጠገባቸው ይኖር የነበረን ሕይወት ነው። የኖረውና የወደደው፣ የታዘዘውና የሞተው፣ ከዚያም በሁሉን ቻይ ንይል ከሞት የተነሳውና የከበረው የእግዚአብሔር ልጅ መንፈስ - አሁን የእነርሱ የግል ሕይወት ሊሆን ነው። መንፈስ ቅዱስ በሰማይ የተደረገውን የወዳጃቸውና የጌታቸውን በሰማይ ዙፋን የመቀመጥን ግሩም ልውውጥ ሊመለከር መጣ። መንፈስ ቅዱስ ሰማያዊ እውነታ የሆነውን ይህንን ወዳጅነት በደቀ-መዛሙርቱ መካከል ሊያስተላልፍና ሊያጸና መጣ።

መንፈስ ቅዱስ ከአብ ዘንድ በከበረው ልጅ በኩል ወጥቶ መምጣቱ፣ የደቀ-መዛሙርቱን መላ እነሱነታቸውን ከሰማይ በሆነ ደስታና ንይል እስኪትረፈረፍ ድረስ መሞላትን አስከተለ። በኢየሱስ ህልውና ተሞሉ፣ በእንደቡቶቻቸውም የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ አብዝተው ማወደስ ጀመሩ።

ቤተ ክርስቲያን የተወለደችው እንዲህ ነው። ዕድገቷና ብርታቷም እንዲሁ ሊሆን ይገባል። ከጴንጤቆስጤ በኋላ የእውነተኛ ቤተ ክርስቲያን እጅግ አስፈላጊ የሆነ መገለጫ በመንፈስ ቅዱስ እና በእሳት የተገነባች አባልነት ነው። የእያንዳንዱ ልብ በከበረው ጌታ መገኘት(ህልውና) ልምምድ የተሞላ ነው። የእያንዳንዱ አንደበትና ሕይወት፣ እግዚአብሔር ኢየሱስን ወደ ክብር በማውጣት ከዚያም ደቀ-መዛሙርቱን በዚያ ክብር የመመላቱን ድንቅ ሥራ መስክሯል።

በንይል መጠመቅ ለሰባኪዎች ብቻ ሳይሆን፣ የክርስቶስ የአካል ብልቅ ለሆኑት ሁሉ ነው። ይህ የዓለምን ትኩረት የሚስብና ወደ ኢየሱስ ንይል የሚያመጣት ነው።

በዚህ የአማኞች በደስታ የተሞላ የውዳሴ ጊዜ መኻል ጴጥሮስ ሲሰብክ ተነሳ። በጴንጤቆስጤ ዕለት የሆነው የአገልግሎትን እውነተኛ ስፍራና የንይሉንም ሚስጥር ያስተምረናል። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላች ቤተ ክርስቲያን ግድ የሰሾችን የምታነቃና ታማኝና ቅን ልሆኑን ወደራሱ(ወደ ክርስቶስ) የምትሰብ የእግዚአብሔር ንይል ናት። ስብከት በንይል የሚሆነው አማኞች የተነቃቁ ሊሆኑ ነው። በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ወንዶችና ሴቶች ከሞሉበት ቤተ ክርስቲያን ነው በመንፈስ የሚመሩ ሰባኪዎች የሚነሱት። ለእያንዳንዱ አማኝ ስለሰብክታቸው እውነትነትና ስለጌታቸው ንይል ሕያው ምስክር እንደሆኑ ለመጠቀም ድፍረቱና ነጻነቱ አላቸው።

በመንፈስ ቅዱስ ንይል የሆነ ስብከት ሁሉ ምን እንደሚመስል የጴጥሮስ ስብከት ትልቅ ትምህርትን ትቆልናል። እርሱ መጻሕፍትን እየጠቀስ ስለ ክርስቶስ ሰበከ። ክርስቶስን የተቃወሙትን ሰዎች ሀሳብ በሚጻረር መልኩ፣ ክርስቶስን የላከውን የእግዚአብሔርን ሀሳብ ተናገረ። በመንፈስ ቅዱስ ንይል የሆነ ስብከት ሁሉ ይህንን ይመስላል።

መንፈስ ቅዱስ የወረደበት ዋናው ምክንያት ኢየሱስ በምድር የጀመረውን ሰዎችን የመዋጀትና የእርሱን ሕይወት ተካፋይ የማድረግን ሥራ ለማስቀጠል ነው። ከዚህ ውጪ ሊሆንም አይችልም። መንፈስ ቅዱስ ሁልጊዜ ስለ ክርስቶስ ይመሰክራል። መጻሕፍትም ይህን ማድረጉን ያስረዳሉ። በአማኝ ውስጥም ይህን ያደርጋል። የአማኝም ምስክርነት ሁልጊዜ በቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት ይሆናል። በክርስቶስ ያለው መንፈስ፣ በመጻሕፍት ያለው መንፈስ፣ በቤተ ክርስቲያን ያለው መንፈስ - እነዚህ ሶስቱ በአንድ ላይ ተገምደው ከተጠበቁ ሲበጠስ አይችልም።

ሰቤተ-ክርስቲያን ያለ ንይል

ይህ ስብከት የፈጠረው ተጽዕኖ አስገራሚ ነው፤ አስገራሚነቱ ግን ልንጠብቀው ከምንችለው በላይ አይደለም። የኢየሱስ ህልውናና (መገኘት) ንይል በደቀ-መዛሙርቱ ውስጥ እውን ነው። ከዙፋኑ የመጣ ንይል ጴጥሮስን በእግዚአብሔር ቀኝ በክብር በተቀመጠው ክርስቶስ ብርሃን ሞላው። ንይል ከእርሱ (ከጴጥሮስ) ወጣ፤ እንዲህ ሲልም ሰበክ፡ “እንግዲህ ይህን እናንተ የላታችሁትን ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም እንዳደረገው የእስራኤል ጦገን ሁሉ በእርግጥ ይወቅ” (ዮሐዋ ሥ 2:36)። በሺ የሚቆጠሩ ሰዎች በተሰበረ መንፈስ ሰገዱ፤ የተስተለውንም እንደ ጌታቸው ለመቀበል ዝግጁ ሆኑ።

መንፈስ ቅዱስ በደቀ-መዛሙርቱ ላይ ወርዶ በእነርሱ በኩል ለዎችን ሰላማማመናቸው ይወቅስ ነበር። ጸጸት የተሰማቸው ትእዛዙን አድምጠው ንስሃ ገቡ፤ እመነም ፤ እንዲሁም መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ።

ክርስቶስ በደቀ-መዛሙርቱ እንደሚሠራ የተናገረውን ታላላቅ ሥራዎችን ሠራ። ለረጅም ጊዜ የነበረው የተላላት እመሰክሮት እንዲሁም መራር ጥላቻ በእንዲት ቅጽበት ሊማረክና ለፍቅርና ለመውደድ መገኛ ሊለቅቅ ቻለ።

ጴጥሮስ ነቢያቱና ጌታችን “በእነኚያ ጊዜያት” ሲናገሩ ለት የነበረው “የዚያ ዕለት” ግሩም ሀሐይ ነው። ጴጥሮስ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ሊሆን ይገባው ስለነበረው ያለ ተስፋና ማረጋገጫ ነው።

ቤተ ክርስቲያን ልትደርስ የሚገባትን ስፍራ አልጨበጠችም። አሁን እንኳ፤ ከሁለት ሺ ዓመታት በኋላ ፤ ወደተገባት የክብር ጫፍ አልወጣችም። እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ስለጌታዋ ለመመስከር የተጠራችበትን መጠራት ለመቀበል እየጣረች ቢሆንም፤ የጴጥሮስ ጴጥሮስ እምነትና የእርሱ ግሩም ንይል ያጥራታል። ቤተ ክርስቲያን ጴጥሮስን እንደ ማሰዳ ፀሐይ መውጣት አድርጋ ከመመልከት ይልቅ፤ ብርሃኑ እየቀነሰ መሄድ ከሚጀምርበት ከክሰዓት በኋላ እንደሆነ አድርጋው ስትናገርና ስትሠራ ብዙ ጊዜ ይስተዋላል። ቤተ ክርስቲያን ወደ ጴጥሮስ ብትመለስ፤ ጴጥሮስ ወደ እርሷ ይመለሳል!

የእግዚአብሔር መንፈስ፤ አማኞች እርሱን ሊቀበሉት ከሚችሉበት አቅም በላይ ሊቆጣጠራቸው አይችልም። የተስፋው ቃል እየጠበቀ ነው። መንፈስ አሁን በእርሱ መላት ውስጥ ነው። የእኛ እርሱን የመቀበል አቅም ሊያድግ ይገባል። አማኞች በእንድ ልብ በውዳሌ፤ በፍቅርና በጸሎት ሊሆኑ ጴጥሮስ ይመጣል። መንፈስ ቅዱስ በህዝቡ መካከል ራሱን በንይል እንደሚገልጥ በመተማመን፤ እምነት የተስፋውን ቃል በጽናት ሊጠብቅና የከበረውን ጌታ ሊመለከት መንፈስ ቅዱስ ይመጣል።

ኢየሱስ ክርስቶስ በንይልና በክብር እክሊል አሁንም የሁሉ ጌታ ነው። በደቀ-መዛሙርቱ ላይ ህልውናውን ለመግለጥ እንዲሁም እርሱ የሚኖርበትን የክብር ሕይወት እንዲካፈሉ ለማድረግ ያለው መሻት አሁንም ድረስ መጀመሪያ ወደ ዙፋኑ ሲያርግ በነበረበት ትኩስነትና መላት ነው። መገኛችንን በዙፋኑ መረገጫ ሥር እናድርግ። በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላትና ለኢየሱስ ምስክር ለመሆን በብርቱና በሚጠባበቅ እምነት ራሳችንን እናቅርብ። በውስጣችን የሚኖረው ክርስቶስ ሕይወታችን፤ ብርታታችንና ምስክርነታችን ይሁን። እንዲህ ካልች ቤተ ክርስቲያን መንፈስ የሞላባቸው ሰባኪዎች ይነሳሉ፤ የክርስቶስን ተቃዋሚዎች በእግሩ ሥር እንዲሰግዱ የሚያደርግ ንይልም ከእነርሱ ይወጣል።

የአካሉ ፍጹም ጤንነት ማለት የብልቶቹ ሁሉ ጤንነት ማለት ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ጤናማ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እንዲኖር የእያንዳንዱን አማኝ ጤናማ መሆን ይፈልጋል። የክርስቶስ ህልውና በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ ይሆን ዘንድ እንጸልይ፤ እንትጋም። ይህም፤ የእምልኮ ጊዜያቶቻችንን ከጴጥሮስ የቀጠሉ ሰሚያደርገው በሀብረት የሆነ ጸሎትና አገልግሎት ያለን መዘጋጀት ይሁን። ከሰማይ የሆነውን የክርስቶስን መንፈስ የምንጠባበቅ፤ የምንቀበልና የምናመልክ ቤተ ክርስቲያን እንሁን።

ጸሎት

አባታችን ሆይ፤ ከእርሱ(ከክርስቶስ) ጋር ሕይወቱን፤ ገይሎን፤ እና ክብሩን የምንካፈል የክርስቶስ የራሱ አካል መሆናችንን ለቤተ-ክርስቲያን ግላጥ፡፡ ይህን ሕይወት፤ ገይል፤ እና ክብር የያዘውን - በእኛ ውስጥ ይገለጥ ዘንድ የሚጠበቀውን መንፈስ ቅዱስን አላየን፡፡

አባታችን ሆይ፤ ቤተ-ክርስቲያንን በኢየሱስ ስም አነቃቃ፡፡ እያንዳንዱን አማኝ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ቤተ-መቅደስ አድርግ፡፡ እያንዳንዱን ቤተ-ክርስቲያን፤ ከላይ በሆነ ገይል ይሞላን ዘንድ የሚጠበቀውን የክርስቶስን ህልውና የምትመሰክር ቅዱስ ማዕከል አድርግ፡፡ እያንዳንዱን የቃል ሰባኪ የመንፈስ አገልጋይ አድርግ፡፡ እንዲሁም ጴጌዎቻችን - የኢየሱስን መግዛት፤ እርሱ የዋጁት የእርሱ አካል መሆናቸውን፤ መንፈሱ እንደሚሠራና ጉልበት ሁሉ ለእርሱ እንደሚሰግድ በምድር ላይ ሁሉ ምልክት ይሁን፡፡

ምዕራፍ 7

ለሕይወትህ ያለ ገይል

“እናንተ ግን ከጥቂት ቀናት በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ... ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ገይልን ትቀበላላችሁ... ምስክሮቹ ትሆናላችሁ” - ዮሐዋ 1:5፤8

“... እናንተ ግን ገይል እስከተለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ቆዩ” - ሉቃ.24:49

ደቀ-መዛሙርቱ ስለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከመጥምቁ የሐንስ ስምተዋል፡፡ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ፤ አብን ለሚጠይቁት እርሱ መንፈስን እንደሚሰጣቸው ነግሯቸዋል፡፡ እርሱ(ኢየሱስ)በመጨረሻው ሌሊቱ ጊዜም፤ በውስጣቸው ስለሚኖር መንፈስ፤ ከእነርሱ ጋር ስለሚመሰክረው መንፈስ፤ እና በእነርሱ ላይ ሆኖ ዓለምን ስለ ገጠአት ስለሚከንን መንፈስ ነግሯቸዋል፡፡ ይህ የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ሊሠሩት ካለው ሥራና ሥራውን ለመሥራት ከሚያስችል ገይል ጋር በእዕምሮአቸው ውስጥ ትስስርን ሊፈጥርባቸው አለ፡፡

ጌታችን ትምህርቱን ሁሉ፡- “ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ገይልን ትቀበላላችሁ... ምስክሮቹ ትሆናላችሁ” በሚል ኪዳናዊ ቃል ጠቅልሎታል፡፡ ስለተለቀለው እና ከሞት ስለተነሳው ኢየሱስ ምስክር ለመሆን ስላለ አዲስ ሥራ መለኮታዊ ገይልን ማግኘት - ደቀ-መዛሙርቱ ሲፈልጉት የነበረው ነው፡፡

ይህም፤ በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ ካዩት የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ጋር ፍጹም የተጣጣመ ነበር፡፡ ከውኃ ጥፋት በፊት፤ መንፈስ ከስዎች ጋር ይተጋ ነበር፡፡ ዘመ-ሴ እገልግሎት ውስጥ፤ መንፈስ የእስራኤልን ህዝብ ያስተዳድሩና ይመሩ ዘንድ መ-ሴንና ሰባዎቹን ለዎች ያበረታቸው ነበር፡፡ በመሰፍንት ጊዜ፤ መንፈስ ጠላቶቻቸውን ይዋገና ድል ያደርጉ ዘንድ ገይልን ይሰጣቸው ነበር፡፡ በነገሥታትና በነቢያት ጊዜ፤ ገጠአትን ይከንኑና ሊመጣ ያለውን የመዋጀት ሥራ በገይል ይውጁ ዘንድ አቅምን

ለጥቷቸዋል። በብሉይ ኪዳን ተጠቅሶ የምናገኘው የመንፈስ ሥራ ቡሉ ከእግዚአብሔር መንግሥትና ያገለግሉ ዘንድ ሰዎችን ከማስታጠቅ ጋር የተገናኘ ነው።

ለመመስከር ያለ ንይል

ስለ መሢክ በተነገረው ታላቅ ትንቢት፤ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እገልግሎቱን በነገራት ጀመረ። በመንፈስ ቅዱስ መቀባቱ፤ ለታሠሩት መፈታትን፤ በነፃነት ላሉት ደግሞ መጽናናትን ያመጣ ዘንድ ነው። የብሉይ ኪዳን ተማሪዎች፤ እንዲሁም የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች ለነበሩት ደቀመዛሙርት የመንፈስ ቅዱስ የተሰፋ ቃል የነበረው ትርጉም አንድ ነው- እርሱም ጌታቸው ወደ ዙፋኑ ሲያርግ ለእርሱ ሊሠሩት ላለው ታላቅ ሥራ የሚሆን ንይል ነው። የመንፈስ ቅዱስ ነፍስን የማጽናናት፤ የማስተማርና የመቀደስ ሥራ ለዋናው ሥራቸው የሚያዘጋጃቸው ነው። የመንፈስ ቅዱስ ዋና ዓላማ ተለይቷቸው የሄደውን ጌታ እነርሱ እንዲያገለግሉት ይገባል ማስታጠቅ ነው።

ቤተ ክርስቲያን ዛሬ ይህንን ተረድታ ቢሆን ምኞቷ ነው! የእግዚአብሔር ህዝብ ጸሎት ስለ ክርስቶስ ለመመስከርና ዓለምን ለእርሱ ለመማረክ ውጤታማ ሥራ ለመሥራት የሚረዳ ንይል ማግኘትን ማዕከል ያደረገ የመንፈስ ቅዱስ ምሪትን ማግኘት ሊሆን ይገባል። የንይል ብክነት ሁልጊዜ ጸጸትን ያስከትላል። ንይልን በአግባቡ መጠቀም በሁሉም ድርጅቶችና ኢንዱስትሪዎች ውስጥ ካሉ ወላኝ መርሆች ውስጥ አንዱ ነው።

መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ታላቅ ንይል ነው። መንፈስ ቅዱስ፤ ከክርስቶስ ዙፋን ሲወርድ የእግዚአብሔር ታላቅ የማዳን ንይል ነው። ታዲያ እግዚአብሔር ይህንን ንይል ለራሳቸው ጥሩ መንፈሳዊ መልክ ወይም ጠቢብ ወይም መልካም መሰለው ለመታየት ለሚፈልጉ በመስጠት ያባክኑዋልን? በፍጹም። መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስ ዙፋኑንና ሕይወቱን መሥዋዕት አድርጎ የጀመረውን ሥራ የሚያስተጥል ከሰማይ የመጣ ንይል ነው። እናም፤ ይህንን ንይል ለመቀበል አስፈላጊው ነገር - መንፈስ ሊፈጽም የመጣውን ሥራ ለመሥራት ዝግጁና የምንችል ሆነን መገኘት ነው።

"የእኔ (የኢየሱስ) ምስክሮች።" እነዚህ ሁለት ቃላት የመንፈስንና የእኛን ሥራ በፍጹም አገላለጽ ይዘዋል - የእርሱ መለኮታዊ ንይል ከምንም ነገር በላይ የሚያስፈልግበት ሥራ፤ የእኛ ድክመት የሚደገፍበት ሥራ። እንደ ቅን ምስክርነት ውጤታማ ነገር የለም። በትምህርት የተገኘ የጠበቃ እንደበተ ርዕቱነት ይህን (ቅን ምስክርነትን) በትኩረት ሊያጤነው ያስልጋል። ያየነውንና የሰማነውን እንደመናገር ወይም ለእኛ የተደረገልንን እንደመመስከር ቀላል ነገር የለም። የኢየሱስም ታላቅ ሥራ ይህ ነበር፡- "... እኔ ለእውነት ልመስክር ለሰዚህ ተወልጃለሁ ለሰዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ. . . ." (ዮሐ 18:37) የመንፈስ ቅዱስ ድንቅ ንይል ያስፈልገዋልና ይፈጽም ዘንድ የተላከበት ዐላማ እኛን የኢየሱስ ምስክር ለማድረግ ነው። የአንደበታችንና የሕይወታችን ምስክርነት የተነቃቃ ይሆን ዘንድ የሰማያዊ ሕይወት መለኮታዊ ንይል ያስፈልገናል።

መንፈስ ቅዱስ ራሱ ምስክር ስለሆነ እኛንም ምስክሮች ያደርገናል። ኢየሱስ፤ መንፈስ ቅዱስ ስለእርሱ እንደመስከረ ተናግሯል። ጴጥሮስ፤ በእንጤቆስ ሰለት፤ ከቀመሰው የመንፈስ ልምምድ ተነስቶ ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስን አፍሰሶልናል ሲል ሰብኳል። መንፈስ ቅዱስ ለርሱ(ለጴጥሮስ) መስከረለት፤ እንዲሁም በእርሱ ውስጥ ስለ ከበረው ጌታ መስከረ። ስለ ክርስቶስ ንይልና መገኘት እውነታ ያለ የመንፈስ ምስክርነት ነው ጴጥሮስን በሽንገው ፊት በድፍረትና በብርታት እንዲናገር ያስቻለው፡- "እግዚአብሔር ... እርሱን (ኢየሱስን) ራሱም መድኃኒትም አድርጎ በቀኙ ከፍ ከፍ አደረገው። እኛም ለዚህ ምስክሮች ነን፤ ደግሞም እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስ ምስክር ነው" (ዮሐዋ ሥ 5:31-32)።

ኢየሱስ አሁን በከብሩ እንዳለ ምስክር ሆኖ መንፈስ ቅዱስ ወደ እኛ ሲመጣ የእኛም ምስክርነት በእርሱ ንይል ይሆናል። በወንጌላት ተጽፎ ያለው ሁሉና በመጻሕፍት ያለው ሁሉ ስለ ኢየሱስ ማንነትና ሥራ እንደሚያስተምርም እናውቃለን። ስለ ኢየሱስ ንይልም ከቀመስነው ልምምድ ተነስተን ልንናገርም እንችላለን። ይሁን እንጂ፤ በዓለም ላይ ተጽዕኖን የሚፈጥረው የምስክርነት ንይል ይሄ አይደለም። ስለ ኢየሱስ ማንነት ባለን ምስክርነት ከሰማይ የሆነ የሕይወት እስትንፋስን የሚሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ህልውናዊ ምስክርነት ነው። መንፈስ ቅዱስ በሕይወትና

በእውነት እርሱን(ኢየሱስን) ለእንተ በመስከረልህ መጠን ነው እንተም የእውነት ልትመሰክር የምትችለው።

የገይል ጥምቀት

የገይል ጥምቀት - ገይልን ማግኘት - አንዳንድ ጊዜ እንደ ልዩ ስጦታ ተደርጎ ሲነገርና እንዲሁም ሊፈለግ ይስተዋሳል። ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች (በዚያን ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ታትመው የነበረ ቢሆንም) "የጥበብን መንፈስ" (ኤፌ 1:17) ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔር አብን አጥብቆ ተማጽኗል። ስለዚህ እኛም እግዚአብሔር "የገይልን መንፈስ" እንዲሰጠን ብንጸልይ ስህተት አይሆንብንም። ልብን የሚመረምረው እርሱ - የመንፈስን ሀሳብ ያውቃል፤ የቃላቶቻችንን ትክክለኛነት ሳይሆን የመንፈስ አስተንፋስ ያለበትን የልብ መሻታችንን ተመልክቶ ይሰጠናል።

እግዚአብሔር በመንፈሱ በገይል ያበረታን ዘንድ የጳውሎስን ሌሎች ጸሎቶችንና ተማፅኖቻችን እንመልከት። "በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በገይል እንድትጠነክሩ፤ ክርስቶስም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር እንደ ክብሩ ባለጠግነት መጠን ይሰጣችሁ" (ኤፌ. 3:16)። ጸሎታችንን እንደፈለግን ብናዋቅረው፤ እንደ ነገር ግን እርግጥ ነው። የመንፈስ ገይል የሚመጣው በእኛ ትሕትናና የማያቋርጥ ጸሎት ነው። መንፈስ ከእግዚአብሔር ተለይቶ በምንም ዐይነት አይሠራም። በሁሉም መፍለሱና ሥራው ውስጥ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ሁሉም የእግዚአብሔር የውስጥ ማንነት ነው። መንፈስ ቅዱስ ራሱ፤ ከምንጠይቀው ወይም ከምናስበው በላይ አብልጦ በገይል ሊሠራ የሚችል እንዲሁም በክርስቶስ የገይል መንፈስን እንድንለብስ የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው።

ይህንን የመንፈስ ገይል ስንፈልግ? የእርሱን ሥራ ባህርይ እናጤን። በተለይ መንገድ ልንጠነቀቀው የሚገባን አንድ ስህተት እለ። ይህም፤ ገይሉ በሚሠራበት ወቅት ስሜት እንዲሰማን መጠበቅ ነው። አንዱ አንዱን ተከትሎ እንደሚመጣ ሳይሆን አብረው በአንድ እንዳሉ አድርጎ መጽሐፍ ቅዱስ ገይልና ድክመትን ድንቅ በሆነ መልክ ያያይዛቸዋል። "እኔም በድካም . . . በእናንተ ዘንድ ነበርሁ፤ . . . ስብከቱም . . . በገይል ነበር"፤ "ስደክም ያን ጊዜ ገይላችኋል" (1ኛ ቆሮ 2:3-5፤ 2ኛ ቆሮ 4:7፤ 16 ፤ 6:10፤ 12:10፤ 13:3-4ን ይመልከቱ።)

ገይሉ የእግዚአብሔር ገይል ነው፤ ለእምነት የተሰጠ ፤ እምነትም ሳያውቀው እየበረታ ይሄዳል። በእርሱ(በመንፈስ ቅዱስ) መገኘት ሥጋ እንዳይከብር፤ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር በመረጣቸው ደካማ ነገሮች ውስጥ ራሱን ይደብቃል። መንፈሳዊ ገይል ሊታወቅ የሚችለው በእምነት መንፈስ ብቻ ነው። ድካማችንን የበለጠ እያወቅን/እየተቀበልን/ ስንሄድ (ምንም ስሜት ባይሰማን እንኳ) የመንፈስ ገይልን በሳቀ መተማመን መጠበቅ እንችላለን።

ክርስቲያኖች ገይልን ባለመጠበቅ ብቻ ሳይሆን፤ በተሳሳተ መንገድ በመጠበቅም ጭምር ብዙ ነገር ያጣሉ። የቱንም ያህል ደካማነት ቢለማህ፤ ከላይ የሆነን ገይል በመተማመን እየጠበቅህና እየናፈቅህ ከሚሰጥህ ሥራ ጋር ታዛዥነትን አጣምር። በመካል ባሱት የዕረፍትና የህብረት ጊዜያት በውስጥህ ባለውና በእንተ ውስጥ ሊሠራ እየተጠበቀ ባለው በእግዚአብሔር ገይል በጸሎትና በእምነት ልምምድ ውስጥ ሁን። ከዚያም፤ የሥራና የጥረት ጊዜህ - በእምነት፤ ስንደክም ብርቱዎች እንደምንሆን ያረጋግጥልሃል።

የገይል አሠራርና ዐሳማ

ስለዚህ የመለኮት ገይል አሠራር ሁኔታም ስህተት እንዳንሠራ። ተፈጥሮን ማዘዝ የሚፈልግ ሰው መጀመሪያ ለተፈጥሮ ታዛዥ መሆን አለበት። የመንፈስን ገይል እንኳ ቢሆን፤ ገይልን ስመሻትና ለመጠየቅ ያን ያህል ብዙ ጸጋ አያስፈልገንም። ገይልን ማግኘት የማያስደስተው ማን አለ? ብዙዎች በሥራቸው ገይልን ያገኙ ዘንድ በቅንነት ይጸልያሉ፤ ግን አያገኙትም - ምክንያቱም ገይል የሚሠራበትን ብቸኛ አካሄድ አልተቀበሉም።

እኛ ገይልን ለማግኘትና ለመጠቀም እንፈልጋለን። እግዚአብሔር ደግሞ ገይሉ እኛን እንዲቆጣጠርና ይጠቀምብን ዘንድ ይፈልጋል። ገይሉ እንዲገባን ራሳችንን አላልፈን ብንሰጠው፤ እርሱ (ገይሉ) በእኛ ውስጥ ለመሥራትና ለማስተዳደር ራሱን ለእኛ ይሰጠናል። በሁኔታዎች ላይ ባልተመሠረተ መልኩ በውስጥ ማንነታችን ላለው ገይል ራሳችንን

መስጠታችንና መታዘዛችን፣ ማንነታችን ንይልን እንዲለብስ የሚያስፈልገን ሁኔታ ነው።

እግዚአብሔር መንፈሱን የሚሰጠው ለሚታዘዘው ነው። ንይል የእግዚአብሔር ነው፣ ለዘላለምም ከእርሱ ጋር ይሆናል። የእርሱ ንይል በአንተ ውስጥ እንዲሠራ የምትፈልግ ከሆነ፣ በትናንሽ ነገሮች እንኳ ቢሆን ለእርሱ ምሪት ራሱህን ሰጥ።

የዚህን መንፈስ ዐላማ፣ ሊሠራ ያለውን ሥራ በተመለከተ ግልጽ እንሁን። ንይልን በእግዚአብሔር ለመጠቀምና በላቀ ውጤታማነት ሊሠራ በሚችለው ሥራ ላይ በማዋል ረገድ ሰዎች ጠንቃቃ ናቸው። እግዚአብሔር ይህንን ንይል ለራሳችን ደስታ እይስጠንም። ለአንድ ዐላማ ብቻ ነው የሚሰጠው - ልጁን ለማክበር። ለዚህ አንድ ዐላማ ታማኝና እንዲሁም የቱንም ዐይነት ዋጋ ቢያስከፍል እግዚአብሔርን ለማክበር ዝግጁ የሆኑ ሰዎች ንይሉን ከላይ ይቀበላሉ።

እግዚአብሔር ንይል የሚያለብሳቸውን ወንዶችንና ሴቶችን ይፈልጋል። ቤተ ክርስቲያን በአገልግሎቷና በአምልኮዋ በድካም አብዝታ እየተንከራተተች ንይል የለበሱ ሰዎችን ትፈልጋለች። ዓለም፣ እግዚአብሔር በእርግጥ በሀዘቡ መኻል መሆኑን እምና ለመቀበል ትጠባበቃለች። በመጥፋት ላይ ያሉ ሚሊዮኖች ነጻ መውጣትን ፈልገው ይጮኻሉ፣ የእግዚአብሔር ንይልም እነርሱን ነጻ ለማውጣት ይጠባበቃል።

እግዚአብሔር ያልዳኑትን ሰዎች እንዲገበኛቸውና እንዲባርካቸው በመጸለይ ብቻ አንትጋ ወይም በራሳችን ጥረት የቻልነውን ልንደርግላቸው አንጣር። ከዚህ ይልቅ፣ አያንዳንዱ አማኝ ለኢየሱስ ምስክር ለሚሆን ሕይወት ራሱን ፈጽሞ ይሰጥ። እግዚአብሔር ለሀዘቡ፣ ክርስቶስ የአብ ወኪል እንደነበር፣ እነርሱም የክርስቶስ ወኪል መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ያሳያቸው ዘንድ እንማጸነው። የንይል መንፈስ ዘላኛ ውስጥ እንዳለ እንመን። እኛ እርሱን (አብን) በመጠባበቅ ውስጥ ሰንዖን፣ አብ በመንፈሱ ንይል ይሞላናል።

የሰውነታችን ሁኔታ ለውነታችንን በገንቢት የተለያዩ ክፍለ-አካላት ሁኔታ ላይ እንደሚመሰረት ሁሉ የክርስቶስ አካልም ንይል በእያንዳንዱ ብልቶች

(አባላት) ሁኔታ ላይ ይወሰናል። ብዙኃኑ አማኝ በእርሱ መንፈስ ለመሞላት ለጌታ ራሱን እስካላቀረበ ድረስ፣ መንፈስ ቅዱስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዘንይል እየሠራ ዓለምን ሲደርስ አይችልም። ይህ እንዲሆን እንትጋ፣ አንጸልይም።

ጸሎት

አባቱ ሆይ፣ የሕያው ኢየሱስ ንይል በውስጤ እንዳለ ታስተምረኝ ዘንድ አጠይቅሃለሁ። ክብሩ ላንተ ብቻ እንዲሆን የሚያበረታው የመለኮት ንይል በድካሜ ውስጥ ይገለጥ ዘንድ እሻለሁ። ንይሌ ኢየሱስ እንደሆነና በድካሜ ውስጥም እንደሚሠራ በእምነት መቀበል ይሁንልኝ። ምስክርነቴ ለእርሱ ብቻ እንዲሆን ኢየሱስ ከእኔ ጋር ይሁን። ለዚህ የመለኮት ንይል ሁለንተናዬን መሰጠት እሻለሁ። በእርሱ ትእዛዝ ሥር ሁልቀን እንዲሁም ተንን ሁሉ እሰግዳለሁ። የእርሱን ትእዛዝ ሁሉ ለመፈጸም ራሴን ትሑት አደርጋለሁ። አባት ሆይ፣ አንተ ትጠቀምብኝ ዘንድ የመንፈሰህ ንይል ይግዛኝ። ብቸኛው የሕይወቴ ዐላማ የአንተ ብሩክ ልጅ ክብርና ውዳሴ እንዲያገኘኝ ይሁን። አሜን።

ምዕራፍ 8

በመንፈስ ማምለክ

“ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሲሰግዱለት እንደ እንደዚህ ያሉትን ይሻልና፤ እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሲሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።” - ዮሐ 4:23-24

“እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ፤ በክርስቶስ ኢየሱስም የምንመካ፤ በሥጋም የማንታመን እኛ የተገረዘን ነገና።” - ፊልጶ. 3:3

የሰው ትልቁ ክብሩ ማምለክ ነው። ለው የተፈጠረው ከእግዚአብሔር ጋር ህብረትን ያደርግ ዘንድ ነው። የዚህም ህብረት ትልቁ መገልጫ አምልኮ ነው። ሁሉም የክርስትና ሕይወት ልምምዶች - ማሰላሰልና ጸሎት፣ ፍቅርና እምነት፣ ራስን መስጠትና መታዘዝ - እነዚህ ሁሉ የዕድገት ጫፍ ላይ የሚደርሱት በአምልኮ ውስጥ ነው። የእግዚአብሔርን ቅድስና በማወቅና እንዲሁም እኔ የአብ የተዋደው ልጄ መሆኔን ተረድቼ ሁሉንተናዬን በአምልኮ ለእግዚአብሔር አቀርባለሁ። በአምልኮ ለእርሱ የተገባውን ፍቅርና ክብር እሰጣለሁ። እውነተኛና ሙሉ የሆነና እንዲሁም እጅግ ቅርብ የሆነ ወደ እግዚአብሔር መምጫ መንገድ አምልኮ ነው። እያንዳንዱ የአምልኮ ክፍል የሰው ከፍተኛው ጥሪ ነው፤ ምክንያቱም በዚህ ውስጥ እግዚአብሔር አለና።

ኢየሱስ ከእርሱ መምጣት ጋር አዲስ አምልኮ እንደሚመጣ ይነግረናል። እግዚአብሔርን የማያውቁ እና የሰማሪያ ሰዎች አምልኮ ሁሉ፣ እንዲሁም በእግዚአብሔር ሕግ በኩል ያለ የአይሁድ አምልኮ ሁሉ ለአዲስ አምልኮ - በመንፈስ እና በእውነት ለሆነ አምልኮ - መንገድ ይሰጥታል። ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን በመስጠት ሊመርቀው የነበረው አምልኮ ይህ ነው። አሁን አብን የሚያስደስተው አምልኮ ይህ ብቻ ነው።

መንፈስ ቅዱስን የተቀበልነው ለዚህ አምልኮ ነው። የመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የመኖር ትልቁ ዐላማ በመንፈስ እና በእውነት ማምለክ እንድንችል ነው። “እብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና” - ለዚህም ልጁን እና መንፈሱን ላክ።

በመንፈስ የሆነ አምልኮ

እግዚአብሔር የሰውን ነፍስ የራሱ (የሰው) የማንነቱና የሕሊናው መቀመጫ አድርጎ ነው የፈጠራት። ነፍሱ ከሚታየው የውጪው ዓለም ጋር በእካሉ በኩል የተገናኘች ናት። ከማይታየውና መሰከት ከሆነው ጋር ደግሞ በመንፈሱ (የሰው) በኩል የተገናኘች ናት። ነፍስ፣ ለመንፈስ ራሷን ሰጥታ ከእግዚአብሔርና ከፍቃዱ ጋር መጣመር ወይም ከእካልና ከሥጋ መሻት ጋር መጣመርን በመምረጥ የምትወስን ናት።

በአዳም ውድቀት፣ ነፍስ የመንፈስን አገዛዝ ተቃውሜ የሥጋና የመሻቱ ባሪያ ሆነች። ሰውም ሥጋ ሆነ። መንፈስም ይገባው የነበረውን የገዢነት ስፍራ እጥቶ የማይንቀሳቀስ ጎይል ሆኖ ተቀመጠ። ከመሪነት መርህም ወጥቶ በምርኮኝነት መታገል ጀመረ። በዚህም የተነሳ መንፈስ የሥጋ ተቃዋሚ ሆነ።

ያልዳነን ሰው ከመንፈሳዊ ሰው ጋር በማነጻጸር ጳውሎስ ሲናገር (1ኛ ቆሮ 2:14) ያልዳነውን ሰው ሥጋን የለበሰ፣ በነፍስ የሚመራና የተፈጥሮ ሕይወት ብቻ ያለው ፍጥረታዊ ሰው አድርጎ ያስቀምጠዋል። የነፍስ ሕይወት ሁሉንም የሞራልና የእውቀት ማዕከሎቻችንን ትረዳለች። ነፍስ በሥጋ ጎይል ሥር በመሆኗ ምክንያት ሰውም ሥጋ ነው። አካላችን ሥጋና አጥንት ያለው ሊሆን በተለየ መልኩ ስሜትን የሚያስተናግደው ክፍል ግን ሥጋ ነው። ከውጪው ዓለም ስሜቶቻችንን በሥጋ በኩል እናገኛለን/አንቀበላለን። ሥጋ ለስሜት ዓለም ተገዢ ሲሆን፣ የሰውን ፍጥረታዊነት ያመለክታል።

ነፍስ በሥጋ ጎይል ሥር በመሆኗ ምክንያት፣ ሁሉም የነፍስ ሥራዎች የሥጋና በሥጋ ጎይል ሥር የሆኑ መሆናቸውን መጽሐፍ ይነግረናል። ሥጋዊ ጥበብና መንፈሳዊ ጥበብ አለ። (1ኛ ቆሮ 2:12 እና ቆላ 1:9 ን ይመልከቱ።) በሥጋ የሆነና በሥጋ የሚከብር ለእግዚአብሔር የሆነ

አገልግሎት እና እንዲሁም በመንፈስ ለእግዚአብሔር የሆነ አገልግሎት አለ። (ፊልጵ. 3:3-4፤ ገላ 6:13 ን ይመልከቱ።) ሥጋዊ እዕምሮና መንፈሳዊ እዕምሮ አለ። (ቆላ 1:9፤ 2:18ን ይመልከቱ።) የሥጋ ፈቃድ እና በእግዚአብሔር መንፈስ የሚሠራ የእግዚአብሔር ፈቃድ አለ። (ዮሐ 1:13 ፤ ፊል 2:13ን ይመልከቱ።) ሥጋ መሥራት በሚችልበት ጎይል ውስጥ ስለሆነ ሥጋን የሚያረክ አምልኮ አለ። (ቆላ 2:18፤ 23ን ይመልከቱ።) በመንፈስ ቅዱስ የሆነ አምልኮ-አግዚአብሔርም አለ። ኢየሱስ የመጣው ይህንን አምልኮ ማድረግ እንችል ዘንድ እና በጥልቅ የውስጠኛው ሰውነታችን ውስጥ አዲስን መንፈስ/የሰው የሆነ/ ለመስጠት ነው። ከዚያም፣ በእዲሉ መንፈሳችን ውስጥ - የእግዚአብሔርን ቅዱስ መንፈስ ይስጠናል።

እውነተኛ አምልኮ

“በመንፈስ እና በእውነት።” በመንፈስ ማምለክ በእውነት ማምለክ ነው። በመንፈስ የሚሰው ቃል በውጪ ያልሆነና በውስጥ የሚሆን ማለት አይደለም። ከዚያ ይልቅ፣ በመንፈስ ማለት ከሰው የተፈጥሮ ጎይል በሚቃረን መልኩ በእግዚአብሔር መንፈስ የሆነ ማለት ነው። እንዲሁም በእውነት ማለት ክልብ የሆነ፣ ቅንና ቀጥተኛ የሆነ ማለት አይደለም።

የብሉይ ኪዳን ቅዱሳን ሊያመልኩ፣ እግዚአብሔር እውነትን በጥልቅ ውስጠታቸው ውስጥ እንደሚፈልግ ያውቁ ነበር። እግዚአብሔርን በፍጹም ልባቸው ፈልገዋል፣ ነገር ግን ኢየሱስ ሥጋን ከተቆጣጠረ በኋላ ይዞት የመጣውን በመንፈስ እና በእውነት የሆነን አምልኮ አላገኙም።

በዮሐንስ ወንጌል መሠረት፣ እውነት ማለት እግዚአብሔርን በማምለክ ውስጥ ሁሉ (ከእኛ በሚጠብቀውም፣ ለእኛ ሊያደርግን ባለውም) ያለ እውነታና ይዞታ ነው። ዮሐንስ 1:14 ላይ ስለ ኢየሱስ ሊናገር እንዲህ ይላል፡- “... ጸጋንና እውነትንም ተሞልቶ... አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ከብር...።” በማስከተልም እንዲህ ብሎ ይጨምራል፡- “ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፤ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ።” (ዮሐ 1:16-17)

እውነትን ከሐሰት እንደሚቃረን አድርገን ከወሰድነው፤ የሙሴ ሕግ ልክ እንደ ኢየሱስ ወንጌል እውነት ነው። ሁሉም የመጡት ከእግዚአብሔር ነው። ሕግ “ሊመጣ ያለው የበጎ ነገር” ጥላ ብቻ ነው። (ዕብ 10:13 ይመልከቱ።) በጎውን ነገር ያመጣልን ክርስቶስ ነው። ክርስቶስ እውነት የሞላበት ነው፤ ምክንያቱም እኛ የተካፈልነው የእግዚአብሔር እውነት፤ ሕይወት፤ ፍቅርና ንጹህ የሆነው እርሱ (ክርስቶስ) ራሱ እውነት ነው።

በመንፈስ የሆነ አምልኮ በእውነት የሆነ አምልኮ ብቻ መሆኑን ማየት አያገባንም። የእውነት አምልኮ፤ የራሱ የክርስቶስ ሕይወትና ከአብ ጋር ባለ ህብረት በመንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ የሚገነጥልንና የሚጸናልን የዚያ የመለኮት ሕይወት ተጨባጭ ደስታ ነው። “በእውነት የሚሰጥላቸው ለአብ በመንፈስ እና በእውነት ሊሰጥላቸው ያስፈልጋቸዋል” (ዮሐ 4:23)።

አምልኮ የሚሰጡ ሁሉ በእውነት የሚያመልኩ አይደሉም። በመንፈስ እና በእውነት ያልሆነ፤ ግን እጅግ በቅንነትና በታማኝነት የሚደረግ አምልኮ አለ። አዕምሮ ሙሉ ትኩረቱን ሲሰጥ ይችላል። ጥልቅ ስሜትም ሊሰማን ይችላል። ፈቃዳችንም የበረታ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር እውነት ላይ የተጫመደ መንፈሳዊ አምልኮ በጣም ጥቂት ሊሆን ይችላል። ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ጋር ትልቅ ቁርኝት ሊኖረን ይችላል። ቢሆንም ግን፤ ከክርስቶስ የተሰጠ ሳይሆን በሰው ጥረት የመጣ ስሰሆነ እግዚአብሔር የሚፈልገው የመንፈስ እስትንፋስ ያለበት ዐይነት አምልኮ አይደለም ይኼ እውነተኛ አምልኮ አይደለም።

መንፈስ በሆነው በእግዚአብሔርና በመንፈስ ወደ እርሱ በሚቀርቡት አምላኪዎች መካከል ስምምነት፤ መጣጣምና አንድነት ሊኖር ያስፈልጋል። አብ ያመልኩት ዘንድ እንዲህ ያሉትን ይፈልጋል። የእግዚአብሔር አብ ዘላለማዊና ፍጹም ቅዱስ የሆነው መንፈስ በአማኝ መንፈስ ላይ በተወሰነ መልኩ ሊንጸባረቅ ይገባል።

እውነተኛ አምላኪ መሆን

እውነተኛ አምላኪ ለመሆን የምንጥር ከሆነ፤ በመጀመሪያ ልናጠነው የሚገባን ከሥጋና ከሥጋ አምልኮ የሚመጣውን አይጋ ነው። አማኞች እንደመሆናችን በውስጣችን ሁለት ተፈጥሮ አለ - ሥጋ እና መንፈስ።

እንደኛው፤ በእግዚአብሔር አምልኮ ውስጥ የሚያስፈልገውን ነገር ሰማድረግ ሁልጊዜ ዝግጁ የሆነ ተፈጥሮአዊው ክፍል ነው። ሌላኛው ደግሞ፤ አሁንም ድረስ ደካማ ሆኖ ያለ ሊሆን የሚችል መንፈሳዊው ክፍል ነው።

በዚህም ምክንያት፤ መንፈስ ቅዱስ ይቆጣጠር ዘንድ እንዴት ማድረግ እንደምንችል ላናውቅ እንችላለን። በእግዚአብሔር ቃል ጥናት አዕምሮአችን ይደስት ይሆናል፤ ስሜቶቻችንም በቃል ውስጥ ባሉ ድንቅ ሀሳቦች መገስጥ ይነቃቃ ይሆናል። በሮሜ 7:22 ላይ እንደምንመለከተው በእግዚአብሔር ሕግ እንደሰት ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ ያንን መታዘዝና አምልኮ ለመስጠት ንጹህ አልባ ልንሆን እንችላለን።

ስሕይወትና እንዲህ ባለ መልኩ ለማምለክ የመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መኖር ያስፈልገናል። ይህንም ለመቀበል፤ ከሁሉ አስቀድመን ሥጋን ጸጥ ማስችት አለብን። “... ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሆይ፤ በፊቱ ዝም በል” (ዘካ 2:13)። “ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ” (1ኛ ቆሮ 1:29)። ኢየሱስ፤ ክርስቶስ መሆኑን አብ ለጴጥሮስ ገልጦለት ነበር፤ ይሁን እንጂ በመስቀል ላይ ኢየሱስ ሊሆንበት ያለውን ሊያስብ፤ የጴጥሮስ አዕምሮ የእግዚአብሔርን ሳይሆን የሰውን ነገር ማስብ ጀመረ።

የራሳችን መንፈሳዊ ሀሳቦች፤ እንዲሁም በራሳችን ውስጥ ትክክለኛ ስሜቶችን ለመፍጠር የምናደርገው ጥረት ሊተው ይገባል። ለአምልኮ ያለ የራሳችን ንጹህ ሊወርድና ዝቅ ሊል ይገባል፤ እንዲሁም ወደ እግዚአብሔር ያለን ማንኛውም መቅረብ፤ ለመንፈስ ቅዱስ በተለየና በተሰጠ መልኩ መሆን አለበት።

በእኛ ፈቃድ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ማምጣት እንዴት የማይቻል እንደሆነ ስናውቅ፤ በመንፈስ የምናመልክ ከሆነ፤ በመንፈስ ልንመላለስ እንደሚገባን እንማራለን። ሮሜ 8:9 እንዲህ ይላል፡- “እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር፤ በመንፈስ እንጂ በሥጋ አይደላችሁም።” መንፈስ በውስጡ የሚኖርና የሚገዛኝ ከሆነ፤ እኔ በመንፈስ ነኝ፤ በመንፈስም ማምለክ እችላለሁ።

ጸሎት

“ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስ እና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እንደዚህ ያሉትን ይሻልና፤ እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስ እና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።” ልክ ነው፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እንደዚህ ያሉትን ይሻል። እርሱ የሚፈልገውን ያገኘዋል ምክንያቱም ይህን የሚፈጽመው እርሱ ራሱ ነውና። የጠፋትን ይፈልግና ያድን ዘንድ የገዛ ልጁን ልኳል። እርሱ ይህን ያደረገው ሊያድነንና በመንፈስ የምናመልክ የእርሱ እውነተኛ እምሳኪዎች እንድንሆን ነው።

በማስከተልም የልጁን መንፈስ - የክርስቶስን መንፈስ - በእኛ ውስጥ ይሆን ዘንድ ላከልን። ይህም መንፈስ፤ ክርስቶስ የኖረውን ያንን ሕይወት በውስጣችን የሚነግረን እውነትና እንዲሁም የክርስቶስ ህልውናዊ መገኘት እውነታ ነው። በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስ እና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ መጥቷል። መንፈስ ቅዱስ የተሰጠንና በእኛ ውስጥ የሚኖርበት ምክንያት፡- አብ ሊሰግዱለት እንደ እንደዚህ ያሉትን ስለሚሻ ነው።

አብዛኛው እምልኮ - በእማኞች መካከል እንኳ - በመንፈስ የሆነ አይደለም! በግል፤ በቤተሰብና እንዲሁም በጉባኤ እምልኮ ውስጥ እርሱ(መንፈስ ቅዱስ) ወደ ለማይ እስኪያቀናን ድረስ ብዙ ሰዎች እርሱን ምንም ላይጠባበቁ ወይም ለትንሽ ጊዜ ብቻ እየተጠባበቁ በችኮላ ወደ እግዚአብሔር መገኘት ውስጥ በሥጋ ጎይል ይገባሉ! በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያለውን እምልኮ እንድንሰጥ አቅምን የሚሰጠን የመንፈስ ቅዱስ መገኘትና ጎይል ብቻ ነው።

የመንፈስ ዋነኛ ተቃዋሚ ሥጋ ነው። የመንፈሳዊ እምልኮ ሚስጥር የሥጋ ሞት ነው። ሥጋን እንተው፤ በታላቅ ፍርሃትም በትሕትናና በመተማመን የሕይወትንና የራስ ብርታትን ስፍራ እንዲወስድ የመንፈስን ሕይወትና ጎይል እንጠባበቅ።

እጅግ ቅዱስ እግዚአብሔር ሆይ፤ እምልኮአችን ምን ያህል በሥጋ ጎይልና ፈቃድ የነበር መሆኑን በሐፍረት በፊትህ እንናዘዛለን። በዚህም የሚገባህን ክብር አልሰጠንህም፤ መንፈስህንም አሳዝነናል እንዲሁም በገዛ ነፍሳችን ላይ ከፍተኛ ኪሳራን እምጥተናል። ከዚህ ንጢአት አድነን ምህረትም አድርግልን። በመንፈስና በእውነት ካልሆነ በቀር፤ በፍጹም እንዳናመልክህ አስተምረን።

አባታችን ሆይ፤ የአንተ ቅዱስ መንፈስ በእኛ ውስጥ ይኖራል። የውስጥ ሰውነታችን፤ መንፈሳዊ መሥዋዕቶች ያለማቋረጥ የሚቀርቡበት የእውነት መንፈሳዊ መቅደስ ይሆን ዘንድ ከመንፈስህ በሆነ ጎይል አበርታን። ራሳችንንና ሥጋችንን አሳልፈን እንድንሰጥና በክርስቶስ ሊየሱስ በኩል ሰአንተ የተገባህ እምልኮ በውስጣችን እንዲፈጥርልን መንፈስህን እንድንጠባበቅ አስተምረን። ይህንንም በሊየሱስ ክርስቶስ ስም እንጠይቅሃለን። አሜን።

ምዕራፍ 9

መንፈስ ሕይወትን ይሰጣል

"ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ እኔ የነገርኧችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም" ነው. . . . ወደ ማን እንዴታለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ።" - ዮሐ 6:63፣68

"እርሱም" (እግዚአብሔር) ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፊደል ለማይሆን ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ አበቃን፤ ፊደል ይገድላልና መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰጣል።" - 2ኛ ቀሮ 3:6

የተባረከው ጌታችን እርሱ የሕይወት እንጀራ እንደሆነ ተናግሯል። ሥጋውና ደሙ የዘላለም ሕይወት መብልና መጠጥ እንደሆነ ተናግሯል። አብዛኞቹ ደቀ-መዛሙርት ይህን ለመረዳት የሚያዳግት ሆኖ ነው ያገኙት። ኢየሱስም የእርሱ ቃላት ለእነርሱ ግልጽ የሚሆኑላቸው መንፈስ ቅዱስ ሲመጣና ሲቀበሉት ብቻ መሆኑን ነግሯቸዋል።

"ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው።" እነዚህን ቃላት ጳውሎስ "መንፈስ ሕይወትን ይሰጣል" ብሎ ከተናገረው ጋር በማጣመር፤ የመንፈስ ትርጓሜ ምን እንደሆነ ለማወቅ ከጫፍ መድረስ እንችላለን። (በተጨማሪም 1ኛ ቀሮ 16:45ን ይመልከቱ።) በመጀመሪያ ደረጃ፤ መንፈስ ሁልጊዜ ሕይወት ለጪ ነው። በአማኝ ውስጥ እርሱ የሚሠራው - የማተም፤ የመቀደስ፤ የመግለጥና የማበርታት ሥራ ሁሉ መሠረት። የእርሱ መታወቅ፤ መከበር፤ መጠበቅና በነፍስ የውስጥ ሕይወት ውስጥ ከፍተኛው ስፍራ መስጠት ነው የእርሱን ሌሎች የጸጋ ሥራዎችን መለማመድ የሚቻለው። የሕይወት ፍሬዎች እነዚህ ናቸው። በውስጥ ሕይወታችን ባለ ንድል ነው እነዚህን ፍሬዎች ማጣጣም የሚቻለው።

“ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው።” ጌታችን ሥጋና መንፈስ እርስ በእርስ እንዲቀዋወሙ አድርገንታል። “ሥጋ ምንም አይጠቅምም።” ብሎ ነግሮናል። እንዲህ ሲል፣ ሥጋ የገቢአት መሠረት እንደሆነ አድርጎ እየተናገረ አይደለም። እያለን ያሰው፣ ተፈጥሮአዊው ሰው ወይም ራሱን ያልሰጠ አማኝ እግዚአብሔርን ለማገልገል ወይም መንፈሳዊ እውነቶችን ለመረዳት ያሰውን ንይል ነው ሥጋ የሚሰው። ጌታችን “ሥጋ ምንም አይጠቅምም” በሚሉት ቃላት የሥጋን ከንቱ ጥረቶች ያመለክታል። እነዚህ ጥረቶች በቂ አይደሉም። እነዚህ ጥረቶች መንፈሳዊ እውነታ ላይ - የመለኮት ነገሮች ላይ - መድረስ አይችሉም።

ምንም እንኳን የሕጉ መሰጠት የራሱ ክብር ቢኖረውም፣ እስራኤላውያንም የተገባቸው መብቶች እጅግ ታላቅ የነበሩ ቢሆኑም፣ ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮ 3:10 ላይ እንዲህ ይላል፡- “ያ የክብረ እንኳ እጅግ በሚበልጠው ክብር ምክንያት በዚህ ነገር ክብርን አጥቶአልና።” ክርስቶስ ራሱ በሥጋ እያለ የእርሱ ቃላት በደቀ-መዛሙርቱ ላይ ተፈላጊውን ውጤት ሊያመጡ አልቻሉም። መንፈስ እስከሰጥ ድረስ ይህ ሊሆን አይችልም፤ ምክንያቱም “ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም።”

ሕያው ዘር

ክርስቶስ፣ “እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው” ብሎ ተናግሯል። ደቀ-መዛሙርቱንም ሁለት ነገሮችን ለማስተማር ፈልጎ ነው። የመጀመሪያው፣ ቃላቱ በእርግጥ ሕያውነታቸውን የሚያሠርዱ፣ ትርጉማቸውን የሚገልጡና እንዲሁም ለሚቀበሏቸውና ባልባቸው ሕያው አድርገው በሚጠብቋቸው ውስጥ መለኮታዊ ንይላቸውን የሚያረጋግጡ የማይግ ንይል ያላቸው ሕያው ዘር ናቸው።

እየሱስ ደቀ-መዛሙርቱን የእርሱን ቃላት ወዲያው መረዳት ባለመቻላቸው ተስፋ እንዲቆርጡ አልፈለገም። የእርሱ ቃላት መንፈስና ሕይወት ናቸው። እንዲረዱቸው ሳይሆን ለሕይወት የተሰጡ ናቸው። ከመረዳት ሁሉ ልቀውና ጠልቀው በመንፈስ ንይል ሊመጡ የእርሱ ቃላት ወደ ሕይወት የውስጥ መሠረት ይገባሉ። ቃላቱ ራሳቸው መለኮታዊ ሕይወት ያላቸውና በተቀበሏቸው ውስጥ በመለኮታዊ ብርታት እውነትን የሚገልጡ ናቸው።

ደቀ-መዛሙርቱ ሌላም ትምህርት እንዲማሩ ክርስቶስ ፈልጓል። የክርስቶስ ቃላት መንፈሳዊ ባህርይ ያላቸው በመሆናቸው እነርሱን ለመቀበል መንፈሳዊ ተፈጥሮ ሊኖረን ያስፈልጋል። ዘር ተስማሚ አፈርን ይፈልጋል። ሕይወት በዘር ውስጥ እንዳለ ሁሉ በአፈሩ ውስጥም ሊኖር ያስፈልጋል። ቃሉ ወደ ሕይወት ውስጥ መግባት አለበት። ወደ እዕምሮ ወይም ስሜት ከዚያም ባለፈ ወደ ፈቃድ ውስጥ ብቻ መግባት የለበትም። የዚያ ሕይወት ማዕከል በሕሊና ድምፅ የሚመራ የሰው መንፈሳዊ ተፈጥሮ ነው። የቃሉ ሥልጣን በዚያ ውስጥ እውቅና ሊኖረው ያስፈልጋል።

ይሁን እንጂ ይህ በቂ አይደለም። ሕሊና መቆጣጠር በማይችላቸው ንይሎች መካከል ምርኮኛ ሆኖ በሰው ውስጥ ይኖራል። የክርስቶስን ቃላት በውስጣችን እውነትና ንይል የሚያደርጋቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጣው መንፈስ ነው። ይህም የሚሆነው ቃሉን በመቀበልና የሕይወታችን አካል በማድረግ ነው። ይህ እውነት ከቃሉ ውጪ በሚኖር የመንፈስ ትምህርት ህሴት ከማድረግ ወይም ከመንፈሱ ውጪ በሚኖር የቃሉ ትምህርት ሊቅ ከመሆን ይጠብቀናል።

የተለመዱ ስህተቶች

የምንፈጽመው አንዱ ስህተት ከቃሉ ውጪ ያለ (የሆነን) የመንፈስ ትምህርት መፈለግ ነው። በቅድስት ሥላሴ ውስጥ ቃሉና መንፈሱ ሁልጊዜ አንዱ በአንዱ ውስጥ ከአብ ጋር አንድ ሆነው አሉ። በእግዚአብሔር ምሪት ለተጻፉት የመጽሐፉ ቃላትም እንዲሁ ነው። መንፈስ ቅዱስ ለዘመናት የነበሩትን የእግዚአብሔር ሀሰቦች በተጻፉ ቃላት እስቅምጧቸዋል። መንፈስ ቅዱስ እሁን በልባችን ውስጥ የሚኖርበት ዋና ሀሳማ የቃሉን ንይልና ትርጉም ለመግለጥ ነው።

መንፈስ የሞላብህ መሆን የምትሻ ከሆነ፣ ቃሉ የሞላብህ ሁን።

የመንፈሱ መለኮታዊ ሕይወት በውስጥህ እየበረታ እንዲያድግና በሁሉም የተፈጥሮህ ክፍል ንይልን ማግኘት የምትሻ ከሆነ፣ የክርስቶስ ቃል በውስጥህ በመላት ይነር።

ክርስቶስ ሰለንተ የተናገራቸውን የሚያስፈልጉ ነገሮችን መንፈስ በትክክልናው ጊዜና ሰዓት ወደ አዕምሮህ እንዲያመጣልህ የምትችል ከሆነ፤ የክርስቶስ ቃላት በውስጥ ጽንተው ይነሩ።

በእያንዳንዱ የሕይወት ምልልሶች ውስጥ መንፈስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲገልጥልህ የምትችል ከሆነ፤ እርሱ ይጠቀምበት ዘንድ ዝግጁ ሆነው መጠበቅ እንዲችሉ ቃሉን በውስጥህ እነሱ።

ዘላለማዊው ቃል መብራት እንዲሆንልህ የምትችል ከሆነ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተጻፈው ቃል በልብህ ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ እንዲጻፍ ፍቀድ። "እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው።" የራስህ አድርገህ ውሰዳቸው፤ ሀብትህም አድርጋቸው። መንፈስ ሕይወት ሰጭ ገይሱን የሚገልጠው በእነርሱ (በቃላቱ) ነው።

ሌላኛው ስህተት በጣም የተለመደ ነው። በውስጥህ የሚኖረው መንፈስ ተቀብሎ በውስጥ ሕይወትህ ውስጥ እስካላደላደለው ድረስ፤ ቃሉ በውስጥህ ሕይወቱን ይገልጣል ብለህ ለእንዲት አፍታ እንኳ እንዳታስብ። መጽሐፍ ቅዱስን አብዝተህ የማንበብህ፤ የማጥናትህና እንዲሁም የመስበክህ ቀደምትና ዋና ዐላማ የቃሉ ትርጉም ላይ ስመድረስ እንድትችል ነው።

ለዎች ቃሉ ምን ማለት እንደሆነ በትክክልና በእርግጠኝነት ካወቁ፤ የበረከት ተከትሎ የመምጣት ነገር ተፈጥሮአዊ ሂደት ነው ብለው ያስባሉ። ይህ በምንም ዐይነት መንገድ የማይሆን ነው። ቃሉ ዘር ነው። በእያንዳንዱ ዘር ውስጥ ሕይወት ተደብቆ ያለበት ሥጋዊ ክፍል አለ። በአንድ ቅርፊት ውስጥ ያለ እጅግ ውድና ምርጥ የሆነ ዘር ተስማሚ አፈር፤ የፀሐይ ብርሃንና እርጥበት እስካላገኘ ድረስ፤ በፍጹም ሊያድግ አይችልም። የመጽሐፉን ቃላትና አስተምህሮዎች ግሩም በሆነ መንገድና እንዲሁም በቅንነት ተረድተን ያለን እንኳ ቢሆን፤ ስለ ሕይወታቸው ወይም ገይላቸው ግን ያለን እውቀት ጥቂት ሊሆን ይችላል።

ቅዱሳን መጻሕፍት፤ ቅዱሳን ለዎች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው የተናገሩት እንደሆኑና በውስጣቸው ያለውንም መረዳት የሚቻለው ቅዱሳን ለዎች በዚያው መንፈስ ሊያስተምሩት ብቻ መሆኑን፤ ራሳችንንም ሆነ

ቤተ ክርስቲያንን ልናስታውስ ያስፈልጋል። "እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው።" ስመረዳትና የቃሉ ተካፋይ ለመሆን ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ (በእኛ ውስጥ የሚኖረው መንፈስ) ነው።

ይህ፤ በክርስቶስ ጊዜ የነበረው የአይሁዳውያን ታሪክ ከሚያስተምረን እጅግ ወሳኝ ትምህርት ውስጥ አንዱ ነው። ለእግዚአብሔር ቃልና ክብር እጅግ ቀናተኛ ነን ብለው ያስቡ ነበር፤ ይሁን እንጂ ይህ ሁሉ ቅናታቸው ለእግዚአብሔር ቃል ላላቸው ሰውኛ ትርጓሜ ነበር። ኢየሱስ እንዲህ ሲል ነግሯቸው ነበር። "እናንተ በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመስላችኋልና እነርሱን ትመረምራላችሁ፤ እነርሱም ስለ እኔ የሚመስክሩ ናቸው፤ ነገር ግን ሕይወት እንዲሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም" (ዮሐ 5:39.40) ።

ወደ ዘላለም ሕይወት ይመሩናል ብለው መጻሕፍትን በእርግጥ ያምኑ ነበር፤ ይሁን እንጂ መጻሕፍት ስለ ክርስቶስ እንደሚመስክሩ አላስተዋሉም፤ ስለዚህም ወደ እርሱ ሊመጡ አልቻሉም። አይሁዶች መጻሕፍትን ያጠኑትና የተቀበሉት በራሳቸው እይታና የመረዳት ገይል እንጂ የእግዚአብሔርን መንፈስ ብርሃንና ገይል ሕይወታቸው አድርገው አይደሉም።

መጽሐፍ ቅዱስን በሚያነበቡና በእጅጉ በሚያውቁ በርካታ አማኞች ሕይወት ውስጥ ድክመት የሚስተዋልበትም ምክንያት ይህ ነው። ሕይወትን የሚሰጠው መንፈስ እንደሆነ አያውቁም። የሰው መረዳት፤ የቱንም ያህል ረቂቅ፤ የቱንም ያህል ቅን ቢሆን፤ ምንም አይጠቅምም። በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላቸው ይመስላቸዋል፤ ግን ደግሞ ሕያው ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ገይል ሕይወታቸው እንደሆነ ያላቸው እውቀት ጥቂት ነው።

በመንፈስ ያለ ሕይወት

መፍትሔው በጣም ቀላል ነው፡- ሕይወት ስጭ ከሆነው መንፈስ ውጭ ከተጻፈው ቃል ጋር አስመቆራችት ነው፡፡ የመንፈስን አስፈላጊነትና የተስፋ ቃል ሳናውቅ መጽሐፍን በእጃችን፣ በአዕምሮአችን ወይም በአንደበታችን አናድርግ፡፡

አስቀድመን፣ ክልብ በሆነ አምልኮ፣ በውስጣችን የመንፈስን ሥራ እንዲያደርግና እንዲያድስ ወደ እግዚአብሔር እንመልከት፡፡ በመቀጠልም፣ ክልብ በሆነ እምነት፣ በውስጣችን ለሚኖረው ኃይል ራሳችንን እንስጥ፡፡ ከዚያም፣ አዕምሮህ ብቻ ሳይሆን ሕይወትህም ጭምር ቃሉን ለመቀበል የተከፈተ እንዲሆን እርሱን(መንፈስ ቅዱስን) ጠብቅ፡፡ የክርስቶስ ቃላት በእርግጥ መንፈስና ሕይወት ናቸው፡፡

የጌታ ቃላት መንፈስና ሕይወት እንደሆኑ ሁሉ፣ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የሕይወታችን መንፈስ ሊሆን ይገባል፡፡ ከአዕምሮ፣ ከስሜት ወይም ከፈቃድ ጥልቅ በሆነ መልኩ፣ የእነኚህ ሁሉ ሥር መሠረት እንዲሁም የእነርሱ ሕይወት ስጭ - የእግዚአብሔር መንፈስ ሊሆን ይገባል፡፡ በሕያው እግዚአብሔር ቃላት ውስጥ ካልሆነ በቀር፣ ምንም ነገር የሕይወት መንፈስ ላይ መድረስ አይችልም፡፡

ሕይወት ስጭ በሆነው ኃይሉና ሥራው በሕይወታችን ሥር መሠረት ውስጥ ቃሉን እንዲቀበልና እንዲገልጥልን በውስጣችን ያለውን መንፈስ ቅዱስን መጠበቅ አስብን፡፡ "ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው" ማለት ምን ማለት እንደሆነም በእውነት እናውቃለን፡፡ መንፈስና ሕይወት የሆኑትን ቃላት በውስጣችን በመንፈስና በውስጥ ባለን ሕይወት የመቀበልን አስፈላጊነት ትክክል መሆን መስኮታዊ በሆነ መንገድ እንረዳለን፡፡ እነሱ ብቻ ትርጉማቸውን ይገልጡልናል፣ የያዙትን ያካፍሉናል እንዲሁም በውስጣችን ላለው መንፈስና ሕይወት መስኮታዊ ብርታትና ሙላት ይሰጡናል፡፡

ጸሎት

ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ በውስጤ እንዲኖር ስለሰጠኸኝ ድንቅ መንፈስ ደግሜ አመስግንሃለሁ፡፡ አባት ሆይ፣ የጥበብ መንፈስን ስጠኝ፡፡ እያንዳንዱ ቃልህ ምን ያህል መንፈሳዊ ጥልቀት እንዳለው እንዲሁም መንፈሳዊ ነገሮችን መንፈሳዊ በሆነ መንገድ ብቻ መረዳት እንደሚቻል እንዳውቅ ይሁን፡፡ ቃልህን በማኑብበት በየትኛውም ጊዜ ሥጋንና ሥጋዊ አዕምሮን እንድንድ አስተምረኝ፣ ቃልህን በውስጤ ሕይወትን የሚሰጠውን የመንፈስ አሠራር ጠሊቅ በሆነ ትሕትናና እምነት እንድጠብቅ አስተምረኝ፡፡ ቃልህን ማስላስሌ፣ በእምነትና በመታዘዝ፣ ቃልህን መጠበቁ - በመንፈስና በእውነት፣ በሕይወትና በኃይል ይሁን፡፡ አሜን፡፡